

Medlemsblad for Norsk Shiba Klubb Julen 1999 nr 3/99

- Fra styret til alle våre medlemmer -

Et ønske om ei riktig fin julehøytid og varme lykkeønsker inn i det nye årtusen.

INNHALDSFORTEGNELSE:

- Forside: Kort laget av Laura Rogers. Interessert i det? -Unni kan oppgi hvor det er trykket.
Side 2 Innholdsfortegnelse/styresammensetning
Side 3 Informasjon til medlemmene
Side 5 Leder'n
Side 6 Presentasjon av nestleder K. Langhelle
Side 7 Presentasjon av kasserer M. Øijord
Side 8 Presentasjon av styremedlem May M Brun
Side 9 Presentasjon av styremedlem Eiko Spæren
Side 10 Presentasjon av styremedlem G. Braseth/ annonse samme.
Side 11 Rangforhold av Randulf Gimre - sakset fra "snøgg-posten"
Side 13 Til debatt - Ei hundehistorie - kyr og stuter.
Side 15 Norsk Vinner - 99.
Side 17 Presentasjon av kontaktperson for N-Norge og bruks H. Størmer.
Side 19 Presentasjon av kontaktperson for Vestlandet T. Langhelle
Side 20 Presentasjon av kontaktperson for agility H. Schjelderup
Side 22 Presentasjon av kontaktperson for lydighet S. Skjelbred
Side 24 Medlemspresentasjon - L. Høyem/G. Aasheim
Side 26 Nordisk Vinnerutstilling Stockholm
Side 28 Brev fra Kato.
Side 29 Til debatt - veterinærens etiske grense.
Side 34 Ei datahistorie.
Side 35 Bildekavalkade fra Nord-Norge.
Side 36 Ut på tur - aldri sur.
Side 39 Til debatt - Hundeverddens forunderlige irr-ganger.
Side 43 Poengberegning for "Årets utstillingshund".
Side 46 Referat fra styremøte 13 10 99
Side 48 Klubbefekter for salg. Julebilde fra Ole og Casper
Side 49 Valpeliste/ På tur med "Østlands-gjengen"
Side 50 Bildekavalkade fra bjørnejakt i Canada- for jegere og shibaer.

STYRESAMMENSETNING:

Leder Eivind Mjærum, Høgda Gård, 1827 Hobøl	tlf 69 92 11 22
Nestleder Kåre Langhelle, Kleivane, 4300 Sandnes	tlf 51 66 07 32
Kasserer Marianne Øijord, Krokrabben 5, 9415 Breivika	tlf 77 07 94 49
Styremedl Eiko Spæren, Bekkefaref 10 D, 00280 Oslo	tlf 22 73 19 40
Styremedl Gerd Braseth, Gulsrud, 3370 Vikersund	tlf 32 78 20 00
Styremedl May M Brun, 8146 Reipå	tlf 75 75 59 01
Varamedl Anne Lise Johansen, Fjordbrisen 13, 4050 Sola	tlf 51 65 11 06

For E-postadresser; se vår spalte i "Hundesport". NB To nye:
Langhelles: 2ni.langhelle@c2i.net Gerd: gerd.braseth@c2i.net

Medlemsblad for NORSK SHIBA KLUBB utgis 4 ganger pr år:

Dette julenummer - nr 3/99 - er utgitt med styret som ansvarlig redaktør.
Vi håper at ny redaksjon er på plass på nyåret. Er du en ildsjel, kreativ og positiv? Har du lyst til å være med på å lage medlemsbladet? Ta da kontakt med styret.

Utgivelsesplan år 2000:

Mars	frist for innsendelse av stoff: 28. februar.
Juni	frist for innsendelse av stoff 28. mai.
September	frist for innsendelse av stoff 28. august
Desember	frist for innsendelse av stoff 28. november.

Styret med sine råd og utvalgspersoner setter pris på all tilbakemelding fra våre medlemmer - både ris og ros, tips, ideer og saker til behandling. Imidlertid ber vi om forståelse for at vi ber om dine synspunkter **skriftlig**. - Dette gjelder saker som ønskes behandlet av styret/ utvalg, men også positive og negative reaksjoner på vedtak, medlemsblad, vår spalte i "Hundesport" eller annet. Dette håper vi skal medføre at alle henvendelser får den rette behandling som du ønsker og vi forfekter.

For øvrig trenger vi fortsatt innspill på alle felter fra engasjerte medlemmer - vær med på å forme klubben din inn i vårt neste årtusen. **Takk.**

VIKTIG INFORMASJON TIL ALLE MEDLEMMER:

Vedlagt i dette nummer finner du giro for medlemskontingent år 2000. Vennligst betal din kontingent i tide - innen fristen 30.01.00. Dersom fristen ikke overholdes, risikerer du å gå glipp av vårt neste medlemsblad samt "hundesport". Purring på kontingent blir ikke foretatt før i neste blad.- ca mars 2000.

HVA MED EN HJEMMESIDE "PÅ NETTET" FOR NSK? NOEN SOM KAN/VIL???

Frokost hos Kennel Kleivane i Sandnes - årsmøte i Norsk Shiba Klubb mai 1999.

KONTAKTPERSONER KLAR FOR SPØRSMÅL OG GODE RÅD:

Agility : Harald Schjelderup, Rødsveien, 1540 Vestby tlf 64 95 20 53

Lydighet: Sissel Skjelbred, Østbyeveien 10, 7724 Steinkjer tlf 74 16 31 51

Bruks: Halvor Størmer, Grindjord E6 nr 19, 8520 Ankenesstrand tlf 76 94 04 09

Ta kontakt med disse dersom dere lurer på noe.

Kom gjerne med spørsmål og ønsker for tema som kan trykkes i medlemsbladet til glede og nytte for oss alle.

KONTAKTPERSONER FOR LANDSDELENE:

Nord-Norge: Halvor Størmer (adr/tlf se ovenfor)

Vestlandet: Toni Langhelle (adr/tlf se nestleder)

Østlandet: Eivind Mjærum (adr/tlf se leder)

Disse kan kontaktes etter behov. Ønsker dere å skape lokal aktivitet; snakk med nærmeste kontaktperson.

Vi etterlyser ildsjeler som kan påta seg verv som kontaktperson for TRONDELAG OG SØRLANDET.

Interessert? Ta da kontakt med en av oss i styret.

"ITTO" I DEN SVENSKE SKJÆRGÅRDEN

LEDER

Godt nytt shibaår. Det er mye å glede seg over nå vinterstid. Renslig og fint for våre hunder. Rasemessig har vi en sunn og frisk rase statistisk sett. Vi har også mye godt og relativt ubeslektet avlsmateriell. Når de ulike oppdrettere etter et par generasjoner får oversikt over materialet blir utfordringene og forvalte det ut fra de kunnskapene vi har. Slike tanker gjør jeg meg ved inngangen til det nye årtusen. Ut fra mine erfaringer er mulighetene for å lykkes med en raseklubb og hundeavl at en får til et godt samarbeid hundeeiere og oppdrettere i mellom.

Vedlagt får dere også en kalender for år 2000 basert på bilder som medlemmene har sendt inn. Den er gratis. Neste år vil vi gjenta dette, så send inn bilder. Da vil vi prøve å finansiere trykkinga med annonser. Salg av kalender vil da bli inntekt for klubben.

Den store begivenheten år 2000 blir Shibaklubbens spesialutstilling på pinseaften med storcert. Stedet er Ørje. Det blir sikkert bra med svenske hunder der også. Dommer blir Robert Sellevik. Dagen etter holder Norsk Akita klubb utstilling for de japanske rasene. Da er det japansk dommer.

Den observante leser vil se at vi har byttet noe mannskap siden sist nr. Derfor er dette bladet også litt sent ute i forhold til julen. Det beklager vi, men jeg håper dere vil finne en del interessant stoff. Styret må i forhold til nevnte sak fortsatt arbeide med en del spørsmål som går på oppgavefordeling og ansvarsområder. Ulike personer opplever fakta på litt ulik måte, og handler ut fra det. Innkjøring av en ny klubb er et spørsmål om å ha felles forventningssett, og basere vedtak på fakta. Hvis ikke vil en heller ikke bli enig om hva som er rett og urett. Klubben har noen utfordringer foran seg.

Noen har klaget på at alle utstillingsresultatene ikke har kommet med. Det er et beklagelig faktum at det ikke er alle utstillingsarrangører er klar over klubbens eksistens enda. Vi skal etter årsslutt forsøke og oppdatere i forhold til NKKs resultater etter årsslutt.

Til slutt. Kos dere sammen med shibaene i fridagene. **Eivind**

Kåre Langhelle, nestleder

Mitt daglige virke er bonde på heltid.

Jeg er født, oppvokst og fremdeles bosatt i Sandnes. Litt nord for Sandnes ligger en småby ved navn Stavanger. Få kilometer i sør-østlig retning ligger "Kongeparken".

Det er melkekyr og sau som er yrke (og hobby), mens hund og hest er "bare" hobby.

Av hunderaser har jeg vært (og/eller er -) eier av norsk buhund, grønlandshund, karelsk bjørnehund, groenendael, schæferhund, alaskan malamute, akita inu, islandsk fårehund og shiba inu. Av disse har jeg bare hatt en eller to av hver rase; bortsett fra seks stykker akita og et drøss med shiba.

"Hundeoppdrett" var noe som jeg i en årrekke hadde stor respekt og mye frykt for. Alle de skrekkehistorier jeg hørte om innen konkurrerende oppdrett og utstillingsmiljø gjorde at jeg ventet lenge med avl og oppdrett.

Sammen med Toni har jeg hatt noen kull med akita og shiba.

På gården vokste jeg opp med tilnærmet renrasede buhunder. Disse ble til dels brukt som gjeterhunder for sau og ku.

Senere fikk jeg også interesse for andre brukshundaktiviteter - trening og konkurranser. Herunder lydighet, spor, felt, rundering, viltspor, hundekjøring og kløvturer med hund.

Sensommeren 1968 fikk vi startet vår "lokalt beliggende" Sør-Rogaland Brukshundklubb. Her har jeg sittet 5 år i styret, 10 år som varamedlem og like mange år i ulike utvalg. Klubben har selvsagt gitt meg mange fine opplevelser og venner.

Sommeren 1998 fikk jeg gleden av å delta i oppstart av Norsk Shiba Klubb. Også gjennom shibamiljøet har jeg funnet mange gode venner.

Med ønske om God Jul og Godt Nytt År til dere alle; Kåre

Kurstilbud for våre medlemmer:

Styret ser behovet for skolerte medlemmer - på alle områder. I den forbindelse har vi kontaktet NKK med forespørsel om hva de har å by på. Svaret er: "NKK arrangerer mange kurs, men dette foregår i hovedtrekk i regi av NKK's avdelinger. Kursene blir annonsert i "Hundesport", så følger dere med i bladet, vil dere få oversikt over tilbudet. Avdelingene arrangerer også ringsekretærkurs som du nevner spesielt. Mitt forslag for dere er også å ta kontakt med NKK's avdelinger og gi uttrykk for deres interesse mht deltakelse på kurs. Avdelingene avholder også kontaktmøter med de lokale klubbene i området, og det er nyttig for klubben å delta på disse møtene". Klubbens medlemmer oppfordres til å engasjere seg gjennom NKK's avdelinger. Vedr. skolering - tips/ideer/ønsker, ta kontakt med styret.

Kasserer

Marianne Øijord

Navnet mitt er Marianne Øijord, jeg er 33 år, bor i Harstad og jeg er kasserer i klubben. Jeg arbeider som kontormedarbeider i en entreprenør bedrift på Borkenes, like utenfor Harstad. Jeg medeier 4 stk Sibaer, men pr. dags dato har jeg dessverre ingen boende hos meg.

Det jeg liker med Shibaen er at det er mye hund i en liten kropp, et vakkert utseende og et vesen som gjør at de alle er store personligheter. Jeg er også fasinert av deres måte å uttrykke seg på, deres livsglede og lojalitet for dem de har nær.

Jeg er medlem og har tatt styreverv i NSK fordi jeg følte at man trengte en raseklubb slik at de få som var Shiba-eiere kunne få noe som knyttet dem sammen og gjorde at vi kunne bli kjent med hverandre. At man kunne utveksle erfaringer om det å være den stolte eier av en rase med så mange/mye særpreg. Den ble startet med ideologien om at det skulle være en klubb for "alle" og det var det som fikk meg med i klubben.

For nye shiba-eiere håper jeg at klubben kan være et medium som kan gi informasjon, samhörighet og være med på å skape vennskap, på tross av at vi bor i et langstrakt land.

God Jul - Godt Nytt År til dere alle; 2- og 4-beinte.

Marianne

Thinka og mor på tur i flott nord-norsk natur.
- Det ser ut som om begge smiler.....

God Jul og Godt Nytt År ønskes dere alle.
Nå venter jeg på masse shibastoff fra dere
til spalten i "Hundesport".

May Mikkelborg Brun
Styremedlem og spaltist i HS.

Hei til dere som leser medlemsbladet vårt.

Navnet er May Mikkelborg Brun lykkelig shibaeier siden juni 1997 da et lite nøste som lyder navnet Thinka ankom Bodø lufthavn med fly fra Kåre og Tone Reidun i Sandnes. Siden har hun vært nært tilstede både i hjemmet og hjertene våre. Tidligere har vi hatt samojed og labrador og tiden var for mors vedkommende inne for å skaffe et mindre eksemplar av arten hund. Sammen med dattera i huset ble hundebøker studert og valget falt på shiba da vi likte det vi leste i vårt danske hundleksikon. Så langt har hun ikke gitt oss noen grunn til å angre. Hun har en anvendelig størrelse, lite pelsstell, lærevillig, trofast overfor familien, rolig, tilpasningsdyktig og utrolig billig i matveien. Dette at hun har vært spisevegger har satt noen grå hår i hodet på meg, men har også vært et godt samtaleemne når jeg har snakket med mine shibaeiervenner. Til orientering går det greit nå, jeg er ikke blitt gal og Thinka har ikke sultet i hjel.

Jeg var så heldig at jeg kunne være med på det historiske øyeblikket da Norsk Shiba Klubb ble dannet i Trondheim det herrrens år 1998. Jeg ble da valgt inn som varamedlem til styret og jeg ble gjenvalgt på siste årsmøte. Nå har jeg i tillegg sagt ja til å bli skribent for spalten vår i Hundesport. Grunnen til at jeg har sagt ja til å arbeide for klubben er at jeg synes det er fint å ha et forum der vi kan snakke om ting som vi har felles som shibaeiere. En annen grunn er at jeg i Trondheim traff en masse mennesker som jeg gjerne ville ha mer kontakt med, som en venn jeg har sier "Det handler om å få venner" og det føler jeg at jeg har fått og ønsker gjerne flere velkommen.

Når det gjelder vervet mitt som spaltist i Hundesport må jeg si at jeg er helt grønn på det området. Men jeg vet at jeg vil få hjelp av de andre medlemmene i klubben når det gjelder å få inn stoff å skrive om, så da får det nå gå på en måte. Husk dere har også et ansvar for at spalten vår blir interessant lesestoff både for våre medlemmer og andre hundefolk.

Vi venter nå ny "baby" fra Kåre og Tone Reidun. Hun skal hete Suni. Vi gleder oss hele familien, særlig Lise som er den virkelige hundevennen i familien. Vi vil ikke gjøre samme tabben som vi gjorde med Thinka. Hun ble nemlig systematisk opplært til å stikke av. Vi hørte på et råd fra en god nabo om at hun bare skulle gå løs så ville vi ikke få problemer på det området. Thinka fikk større og større "territorium" og når hun først hadde oppdaget at vi ikke nådde henne, sprang hun glad og lystelig avgårde mest som hun selv ville og trodde at "Kom Thinka" betydde "Spring som fanden." På hundeskolen hos Nordenstam i Trysil fikk vi råd om å bruke langline og det gjorde vi, lenge, lenge, lenge. Nå har vi omsider fått hjelp med problemet og det skal ikke gjenta seg med nestemann ---TROR VI.

Julehilsen fra May

Navn: **Eiko Spæren**

Verv: Styremedlem

Yrke: Co-ordinator

Hobby: P.1 har jeg ikke fritid til hobbyvirksomhet

Jeg har en shiba, og har valgt denne rasen pga at den viser følelser.

Mitt verv i klubben har jeg pga av at jeg ble oppfordret.

Jeg mener at NSK kan bidra til å være et slags leksikon og veiledningsentral for medlemmene.

Som 6-åring var jeg i parken med min 2 år yngre bror og 6 shibavalper. Vi skulle leke på en vippe med 2 seter i hver ende. På innerste sete med ryggen mot midten satt min bror, i det ytterste sete samlet vi de 6 valpene. Jeg skulle så innta sete på andre siden, i det jeg nettopp hadde satt meg ser jeg 6 valper som hadde hoppet av vippen på vei til neste lek, mens min bror løp etter. Jeg gikk med "bang" i bakken. Hva lærte jeg av det? Stol aldri på lille bror.

Shiba, Shiba, Shiba, eller Shiba

Hva står Shiba for?

Jeg har lest flere artikler om Shiba Inu, men ingen kan bekrefte det.

I Japan er det flere som tror at Shiba Inu betyr Gressplen Hund. Det er fordi gressplen også heter Shiba på japansk, men ikke med samme skrifttegn.

Selv trodde jeg også på det da jeg var barn. Jeg vokste opp i Japan med Shibaer som løpt fritt ja presis på gressplenen på en 3 mål tomt.

2 ganger i året (de klarte alltid å treffe sommer- og juleferie) fikk de 5-7 valper. Om sommer laget de hull i blomsterbed for å kjøle snutene sine, deretter kom spurver for å få seg et sandbad i de samme hullene.

De var ikke særlig glade i gressklipperen, men elsket å ødelegge gresshaugen som jeg raket sammen før jeg fikk tatt dem vekk. De rullet i gress og smilte lurt, "gresshundene mine."

For 4 år siden jeg var i Japan på sommerferie, og sønnen min klippet håret sitt veldig kort. Da min japansk svigerinne så på ham spurte hun "Kan jeg ta på Shiba Shiba?" Jeg bodde i Japan over 20 år, men hørt aldri det uttrykket.

Hva hun tok på var min sønn's bakhode, strøk nedenfra og oppover - I følge henne følte det "Shiba Shiba" og hun mente Shiba Inu's Shiba og ikke gressplen. Konklusjon - la oss ikke prøve å finne ut hvorfor våre gode venner heter Shiba Inu. De er like søte og fine selv om de kanskje er "pinne-" eller "liten-" eller "gressplen-" hund.

Eiko

Gerd Braseth, styremedlem og valpeformidler. Fram til 01 01 00 skribent i "Hundesport"

Jeg ble bedt om å fortelle litt om meg selv, men det er ikke stort å fortelle. Min første Shiba kjøpte jeg i 1990, og det er en meget spesiell frøken. Liten og fornem, men skinnet bedrar. Den frøkna er meget bestemt og vet hva hun vil.

Vi har også Alaskan Malamute og Grønlandshund, men "Dronningen" styrer dem med bestemte bjeff.

Etter hvert kom en Shibafrokken til i huset, og de to går bra sammen.

Vi har hatt et kull med shibavalper og det er det morsomste kullet med valper vi har hatt. Vi håper å få oppleve det en gang til.

Shibaen er en utrolig herlig hund som jeg stortrives sammen med.

Shibafroknene er ofte med på treningsturer, da springer de løse ved siden av spannet. Blir turene lange, sitter de i sleden og ser ut som de eier hele verden. Shiba er topp!!

Julehilsen til alle to- og firbente fra Gerd

**God Jul
&
Godt nytt år**

Alaskan Malamute
&
Shiba Inu

TECHNI-CAL

Rune Nilsen & Gerd Braseth
Gulsrud, 3370 VIKERSUND
Tlf. 32782000 Mob. 97174902
E-mail: rune_nilsen@c2i.net

Rangforhold mellom hunder og mellom hunder og mennesker

Av Randulf Gimre

Generelle betraktninger

Det finnes mennesker som forakter hunden fordi den underkaster seg andre hunder, og fordi den kan oppføre seg som, og bli en slave under mennesket.

Mange hevder at hunden er «svak» når den innordner seg mennesker, mens katten er et stolt dyr som aldri lar seg kue. Det er fristende å bruke det kjente utsagnet «det er låk fugl som skit i eget reir» om slike utsagn. Den omtalte egenskap som så mange andre, har nemlig vi mennesker til felles med hunden.

Forakter vi hundens egenskaper, så forakter vi også vår egen adferd (og det er låk fugl). Forklaringen ligger i at begge artene, både hunden og mennesket, er flokkdyr og rovdyr. Dette setter store krav til den sosiale adferden. Skal vi kunne leve sammen i flokk, og virke aktivt sammen, kreves det at vi kan innrette oss i et dominansforhold til hverandre.

Hakkeloven

Ette dominansforholdet finner vi mer eller mindre hos alle dyrearter som lever i flokk. Faglig kalles det et «hierarki». Grunnleggende forskning ble i sin tid utført av nordmannen Scheldrup. Hans forsøk med høner ga oss den kjente hakkeloven. Det fastsettes i høneflokket hvem som kan hakke på hvem.

Ette forsøket viste også at det under spesielle leveforhold ikke dannes noe hierarki. Isteden hakker alle på alle, noe som vil ødelegge flokken totalt.

Ved en anledning ble det gjort et forsøk på rangforhold i en flokk gris. De ble forhindret i å rangere seg, ved at de levde i total mørke. De fikk lys bare hver gang de fikk mat. Resultatet var at et stort antall av grisene døde p.g.a. stress. En

kan selv tenke seg hvordan det ville være å leve i en flokk hvor en hadde følelsen av å kunne bli lysisk angrepet av alle og enhver når som helst, og ikke være trygg på noen.

Egenskapene som flokkdyrene har fått i vuggegave, uten selv å kunne styre adferden, vil uvergelig gi et rangforhold. Derved får vi en balanse mellom individene, som skaper trygghet. Kort sagt er det nettopp dette som gjør det mulig, ikke minst for rovdyrene, å leve sammen i større eller mindre flokker. Ette forholdet gjelder ikke bare flokker. Møtes to eller flere individer, vil en ubevisst følelse av dominans/rangforhold utvikle seg. For velutviklede hunder (eller mennesker) leses dominansforholdet ved hilsningsritualet.

Den fødte taperdominansnivået

Noen individer har egenskaper til automatisk å stille bakerst i køen, vi ynder å kalle det veikhet eller mindreværdighetskompleks. Andre kan ikke leve uten å stille i tet, de må være ledere. Det var det de fikk i arv fra sine foreldre. Trolig har vi gått i vuggegave alle egenskapene som i sum fastsetter dominansnivået hos det enkelte individ. Men «født som mester, født som heit» og la meg legge til «født som leder, det ble nok ingen».

Ette må en systematisk utvikling til dersom individet skal fungere harmonisk. Ette lyder som en selvmotsigelse, men jeg vil allerede nå få legge til at jeg ikke har noen tro på teorien om «den fødte taper». Ved en anledning fikk jeg se en film fra et forsøk med mus. Vi så et kull mus i lek.

«Eneren» pekte seg snart ut. Den var suveren på alle måter, Initiativrik, sterk, hurtig, osv. «Taperen» skilte seg ikke klart ut. Mens de andre i kullet lekte seg, fant den

seg et trygt sted borte fra de andre.

«Taperen» ble så tatt bort fra kullet sitt og gitt optimale muligheter for å utvikle seg. Etter en tid lot de «taperen» og «eneren» i kullet møtes. Ette ble et ventibelt oppgjør, men det endte utrolig nok med at den fødte «ener» ga seg. Den viste artens tydelige overgivelsestegn, og tegnet ble selvsagt respektert.

Forsøket skulle tyde på at det er fullt mulig å utvikle disse egenskapene, slik at ingen er «den fødte taper». Ette er grunn til å legge til at forsøket bl.a. ikke sier noe om hvordan det ville vært om «eneren» hadde fått samme mulighet til utvikling.

Forholdet mellom ulike arter

Dominans mellom individer av samme art er egentlig greit å forstå. Vanskeligere blir det når vi skal filosofere over hvordan hierarkiet virker mellom ulike arter, f.eks. hunden og mennesket.

Ette ville være enkelt om vi kunne bruke forsøket med Scheldrups høner som eneste mål også på rangforholdet mellom hunder og mellom mennesker og hunder. Dessverre er det alt for mange som gjør det. Ette gir en uønsket, og kanskje utilsiktet, virkning mellom hunder, og ikke minst mellom hunder og mennesker.

Flokkens størrelse og sammensetning

En flokk hunder består som kjent ikke bare av individer av samme kjønn, men av både hunner og hanner. I tillegg finner vi individer på ulike alderstrinn, helt fra den nyfødte valpen til den hanne. Skal en slik flokk fungere, kreves det mer enn bare retten til å «hakke». La det være sagt at jeg ikke tviler på at det også blant hunder vil,

-Til debatt - skriv inn din mening -

ALLE KYR OG STUTER HAR ENGANG VÆRT KALV

Sonni kom til oss da jeg var 12 år. Hun burde selvsagt ha vært en shiba, siden dette skrives i medlemsbladet til NSK. Men hun var en engelsk setter, tricolor (tilsvarende "vår" black and tan), med flotte finske aner, og enorme jaktkvaliteter. Dette var på 70-tallet. Der jeg vokste opp, stod hundene stort sett i bånd ved hundehuset, eller løp løse rundt på nabogårdene og parret seg fram til en enorm variasjon i populasjonen. Sonni stod i bånd, hun hadde løpertid en gang pr år - rundt omkring rypejakta i september, som betydde at valper overhodet ikke var aktuelt på henne. Sa matfar.

For Sonni ble det tidlig klart hvilken rolle de forskjellige familiemedlemmene hadde i hennes liv; matfar var lik jakt, matmor var lik mat, sønnen i huset var lik fotball (hun hadde de mest enorme dribleturer og headinger jeg har opplevd på en hund, og omtalt som datidens 4-beinte Erik Soler), jeg som yngstedatter var lik "tur" og "være med". Vi to utviklet et helt spesielt forhold.

Inne i huset hadde hun fast plass på kjøkkenet - slik jeg med erfaring har lært måtte være et ensomt liv for en familiehund.

Med årene flytter jeg hjemmefra, blir mor og får overta Sonni til bortskjemte pensjonistdager. Hun var jakthund, forventet mye aktivisering, så istedenfor barnevogn brukte jeg pulk vinterstid. Etter hvert som hun ble eldre, ble hun mer og mer stressende, skulle ut hele tiden og krevde ganske mye for å være rolig en hel natt. Hun var en typisk stresset jakthund, og var i tillegg apporteringsgal etter all fotballdrilling i hagen. Noe som medførte ekstra turer ut, da hun til stadighet heller ville hente pinner enn å gjøre fra seg.

Etter hvert ender det med at jeg tar henne til dyrlegen for å få tips og råd om hvordan jeg skal ivareta henne mht aktivisering. Første besøk gir diagnosen "typisk jakthund". Fremdeles føler jeg en grad av problem med å akseptere at hun er så stresset i huset, og begynner selv å vurdere tiltak som kan få henne til å trives bedre (les være mindre stresset, ikke må ut 10x pr dag). Løsningen min ble (hold dere fast!): Et valpekull !!

Tilbake til dyrlegen (dette var i Nord-Norsk "kudoktortid", hvor dyrlegen tenkte på kyr og sauer, og henviste smådyreiere til veterinærhøyskolen). Tja, sa denne, hun er nå litt gammel, men er vi inneforstått med muligheten for keisersnitt, så virker hun ellers kjekk og grei som førstegangsfødende.

Jeg hadde (pussig nok) vett nok til å kontakte oppdretter, som alltid hadde irritert seg litt på seg selv for at han solgte denne lille, 15 kilos tispes som gikk til redusert pris, men som ble den beste jakthunden i hele kullet. Muligheten for å få tilbake noe av dette ville være til stede. Han anbefalte en stor rød/hvit hannhund - eid av en daværende autoritær banksjef i byen.

Matmor og matfar tok kontakt med denne, og avtalte tid for parring. Ved oppmøte fikk vi beskjed om at de forhåpentligvis to elskende skulle plasseres i husets tørkerom i kjelleren, mens vi tobente skulle nyte kaffe og hjemmebakst mens vi konverserte i finstuen. - Som sagt så gjort.

Snart kunne vi høre lyder som tydet på at i hvertfall ikke damen hadde amorøse tendenser nede i tørkerommet. Jeg var straks på beina for å ivareta hennes interesser, men banksjefen befalte at vi skulle gi dem litt bedre tid, og drikke kaffen før den ble kald.

skil og må utvikles et klar hierarki, hvor det ene individet har domnans over, eller under, det annet. Får ikke dette utvikle seg vil ikke flokken kunne eksistere. Den vil enten ødelegge seg selv ved stadige slagsmål eller gå i oppløsning ved at medlemmene flykter fra hverandre. Vi vet at slikt skjer, f.eks. når det blir for mange individer i en flokk. Det synes som om den enkelte art selv om den er så små så mye flokkdyr, har en grense for hvor mange individer flokken kan bestå av dette under hensyntagen til andre leveforhold flokken har.

Antallet i flokken reguleres på så mange andre måter. Flokkyrets fysiske styrke og kraftige tenner er ment å bli brukt til å fange, avlive og spise byttedyr. De må ikke bli brukt mot egne flokkmedlemmer. Da skjønner alle at det må gå galt.

En god leder- Ikke en slavedriver

Når dette er sagt, må jeg ikke oppfattes dithen at vi har en "sjef" i enhver flokk, en sjef som har all makt og som har som holdning - jeg vil - dere skal. Forholdet er mye mer omfattende og nyansert. Det som kjennegjør flokken, er gjensidig respekt mellom individene - både de som er gamle og de som er unge, av begge kjønn - og evnen til å fungere sammen. Dette er balansert med en høy grad av mulighet for selvstendig og individuell adferd. Har vi et annet syn vil vi oppføre oss som slavedrivere overfor våre hunder. Da får vi også en slave. Hundens medfødte egenskaper og adferd gir denne muligheten, men den får da også slavens holdning til lederen (deg) som slavedriver.

Grunnlag for sosial utvikling og rangering

I tidligere artikler har jeg nevnt utviklingen av hundens egenskaper, utvikling av kommunikasjon og forming av valpens sosiale adferd. Vi har fremhevet betydningen av uregning.

pendden (passiv påvirkning) og den aktive sosialiseringsperioden for valpens utvikling. Se Sneggeposten nr. 1/89.

At dette blir gjort på en riktig måte, er med og danner selve grunnlaget for om den enkelte hund kan balanseres med andre hunder, og med mennesker. Den må ha utviklet evnen til å ta sine rangegenskaper virke i forholdet til mennesker.

Uten pregning og den sosiale utvikling kan vi nok lære den at noe ikke er lov (temme den). Den tar da ikke å gjøre dette på grunn av konsekvensene, men den naturlige holdningen til å ville det får vi ikke gjort noe med. Det må innlæres i nevnte kritiske perioder.

Den nyfødte valper er i hesittelse av egenskaper til å lede flokk. Det er noe av dens "sjelelige" forutsetning. Den blant ligger adferdsprogrammet som senere vi bestemme dens måte å være på og holdningen til andre individer. Men de livsbevarende og artsbevarende adferdsprogrammene vil ikke fungere dersom de ikke blir formet, tilpasset og næret opp under. De må vekkes til live og tilpasses det reelle liv.

Stillingen total underkastelse

Fra valpen er nyfødte og i de første leveukene blir den "trenet" til å innta stillingen "total overgivelse". Tispes legger den på ryggen, og slikker den på maven, i anal og genitalregionen. Hun må holde barna sine rene. De får ikke til noen avlæring eller urinavgang uten denne "massasjen". Valpen må tidlig lære seg underkastelsens regler. Moren gir seg ikke før valpen ligger stille og er avslappet. Den skal føle seg trygg i denne stillingen. Senere i valpestadiet vil også andre hunder kunne utføre den samme massasjen (De valper og unghundeiere som opplever at deres hund "tisser på seg" når den skal møte fremmede, eller er veldig glad for å møte eieren, finner

Kanskje har en medfødt årsak til dette)

Hunder som ikke har gjennomgått denne utviklingen vil bli paniske om de legges på ryggen. Men et vist grunnlag vil alle valper ha. De kan nemlig ikke overleve de første ukene om de ikke blir massert på maven.

Da blir trene din hund (valp) til å kunne underkaste seg. Legg den på ryggen i tangent dit. Stryk den på magen med hånden. Bruk også andre anledninger til å utvikle og gjøre den trygg overfor individer med naturlig høyere dominans, og med sterkere lederegenskaper.

Jeg vet at det ikke taltaler støtte eiere å skolere valpen i å underkaste seg. Instintivt og som en konsekvens av vår kultur, føler vi det nok viktigst å gjøre valpen fysisk og mentalt overlegen. Den skal ikke vise svakheter og gi seg overfor noen, hverken hunder eller mennesker. Unntatt meg, eieren, selvsagt. For jeg må jo være best! Denne holdningen kan vi tolke i mange hundeeieres holdning og talemåte. Trolig er vel også jeg stik(?). Men jeg ville allikevel skolere min lille valp i underkastelse. Jeg vet at hunden ikke vil bli veikere av den grunn, men den vil få utviklet hele sitt sosiale adferdsprogram. Det tar bort usikkerhet og gjør den trygg.

Hunden må ha utviklet sin egen underkastelsesadferd for å kunne tolke den hos andre. Det er ingen svakhet i det å kunne bli ledet av andre som har mer lederegenskaper. Din hund kan ikke være den beste leder av alle hunder i denne verden. Før eller siden vil alle møte en som har mer. Din hund skal ha lært seg grunnlaget for å ikke utfordre alle hunder den møter. Den skal i trygghet og med sikkerhet omgås både hunder og mennesker.

Da jeg endelig fikk tillatelse til å oppsøke min hund, var synet ubeskrivelig: Min Sonni stod oppå en bukk, høyt oppe fra beileren, og ga på alle måter tidelig beskjed til denne om at "meg må du bare ikke prøve deg på".

Vi dro hjem fra banksjefen med beskjed om å komme tilbake om to dager - han kunne tenke seg en parringsvalp.

I den lokale butikken der jeg bodde arbeidet min venninne, sammens med en kvinnelig kollega i 50/60-årene som hadde bak seg et ekteskap med alkohol, psykisk og fysisk mishandling. Dagen etter parringsforsøket forteller jeg om dette til min venninne i butikken. På min måte - særdeles humoristisk. Vi to unge, dumme, uerfarne ler av det hele når historien er fortalt. Kollegaen står litt på avstand og lytter, men deltar ikke i humoren. Hun vurderer meg med blikket, og så kommer det ganske bestemt:

"Ærlig talt, hva er det dere ler av? Synes dere virkelig at dette er morsomt? Hva ville dere ha følt dersom dere hadde blitt forsøkt voldtatt som jomfru i en alder av over 60 år ???!"

Sonni dro aldri på kjærestebesøk igjen. Hun levde resten av sitt liv som bortskjemt pensjonistjomfru. Mor ble flink til å sykle og kaste ball, og der var alltid fast plass til henne når familien satte seg i bilen.

Da hun døde, hadde hun ironisk nok langt fremskreden øyensykdom, og var mer eller mindre blind.

MORALEN må bli:

I alle livets situasjoner - i denne sammenheng vårt hundemiljø - må vi alltid huske på at kua engang har vært kalv. Det er så lett å glemme at vi alle *startet* uerfaren og med blanke ark. Etter hvert som kunnskap og erfaring går inn, har en så lett for å forvente at andre innehar samme kompetanse som en selv. Kanskje spesielt i hundemiljøet er oppfatningen at det er ikke nok med en glødende interesse og lyst til å lære; for å bety noe må du kunne måle deg med de som du tror kan mest; det vil si de som har holdt på lengst eller er mest kjent.

Vi tror at vi må kunne og vite alt, at vi må fremstille oss som eksperter for å være betydningsfulle. Også glemmer vi at i det øyeblikk en presenterer seg som ekspert, kanskje verken får eller er mottakelig for lærdom eller erfaring fra andre. Derved skjer ingen utvikling, ingen påfyll og ingen nyttenking, og vi blir stadig mer og mer enfoldig, mer og mer ensporet og kanskje mer og mer kunnskapsfattig.

Underveis, mens vi sitter på hvert vårt lille nes, kanskje med hver vår lille klan, mister vi mangfoldet og samholdet som vi *kunne* ha hatt - dersom bare hver og en av oss hadde vært positiv; brydd seg litt mer, gitt litt mer, tatt imot litt mer eller stolt litt mer.

Målet er ikke å bli eksperter eller best, målet er å få til et fellesskap hvor alle trives og er like mye verdt - hver på sitt plan i systemet. Målet er å føle tilhørighet i et sosialt miljø, hvor du både får gi og ta, og hvor du betyr noe selv om du ikke kan, vet eller gjør så mye. Vi har kun en ting felles - rasen Shiba Inu.

Kanskje veien mot målet er å være positiv og åpen ovenfor mennesker en møter underveis. Prøve å stole på folk inntil det motsatte er bevist, og ikke bruke tid å energi på å finne flere feil på andre enn hva en vil innrømme at en har selv. Stille opp for, gi av seg selv, lytte, lære og være positiv ovenfor personer som en kommer i kontakt med eller skal forholde seg til.

Og, mest av alt; tenk på kalven når du står i fare for å opføre deg som ei ku eller en stut.

NORSK VINNERUTSTILLING - 99

VIKINGESKIPET 20.NOVEMBER:

Dommer: **HELGE LIE**

Antall påmeldte: 12 (4 + 8)

Godt var det å komme til Hamar denne gangen og for en gangs skyld ikke oppleve 25 minusgrader i Mjøs-byen. I år var det levelig ute for de 4-beinte som skulle luftes, og likeså for de av oss som har behov for påfyll av nikotin.

Hundene var innkalt til klokken 12, mens ringoppsettet viste at vi skulle inn i ringen først klokken 1345. Det ble dermed en lang dag på Hamar. Det så ut som at ventetiden ble brukt til å titte litt rundt på andre hunder og raser, prate med venner og kjente, titte i salgsboder.

Helge Lie hadde sin debut i ringen som dommer på rasen vår denne dagen. De av oss som stilte på NV-98 på Bjerke, husker at Helge Lie her var elev på shiba. Det er ikke lett å gjøre alle til lags - I vinner skal kåres. Men en liten spørerrunde viste at det ble oppfattet som at dommeren hadde gjort en debut på shiba som han trygt kan stå for.

Vi fikk med oss at Alaska Malamute Knotten (E:Jan Erik Aas/O: Gerd Braseth) ble Norsk Vinner for 5.år på rad, likeså ble han Årets beste Veteran (snart 9 år), og han ble 3BIG. Vi gratulerer eier/oppdretter (som også har shiba)!!!

Likeså gratuleres kennel Mjærumhøgda med BIR, NV-99 og RES BIG samejod.

Gruppevinner ble topper av Bamselista, siberian husky tilhørende Kari G Hansen og Jan Kolpus.

**Klubben gratulerer eiere og oppdretter av
Nuch NV-99 Innisfree Enterprise
med vinnertittel og BIR.**

**Likeså gratuleres eier og oppdrettere av
INT NSUch NV-99 Mjærumhøgdas Utsukushii
med vinnertittel og BIM.**

Resultater:

CHAMPIONKLASSE HANNER:

13406/98 Nuch Innisfree Enterprise f 30 09 97 rød

Eier: Marianne R Wang/Grete-Sofie Mjærum, 1540 Vestby

Oppdretter: Kathleen Kanzler, USA

1CHKL, CK, 1BHK, CACIB, BIR, NV-99

CHAMPIONKLASSE TISPER:

32689/93 INT NSUch Mjærumhøgdas Utsukushii f 31 08 93 rød

Eier: Unni Hansen, 1825 Tomter

Oppdretter: Grete-Sofie og Eivind Mjærum, 1827 Hobøl

1CHKL,CK,1BTK,BIM, NV-99

26235/94 NSUch Ijo Iki av Enerhaugen f 17 05 94 rød

Eier: Gerd Braseth, 3370 Vikersund

Oppdretter: Christen Lang, 5033 Bergen-Sandviken

2CHKL,CK, CACIB,2BTK

ÅPEN KLASSE TISPER:

S40889/97 Shinju f 08 06 97

Eier: Tonje Bøe, 3340 Åmot

Oppdretter: Sau/Hoff, Sverige

1AK,1VK

05583/97 Lorini's Chyokohime f 27 02 97 rød

Eier: Torhild Hansen, 4885 Grimstad

Oppdretter: Einar Eliassen/Marianne Øijord, 9400 Harstad

1AK, 3VK

08308/98 Tikka Kasai f 23 09 97 viltfarget

Eier: Tore Haugen, 1389 Heggedal

1AK, 4VK

JUNIORKLASSE TISPER:

18345/98 Soldoggen's Daruma No Kohime f 11 09 98 rød

Eier: Arne og Marit Paulsrud, 2827 Hunndalen

Oppdretter: Paul J Walle, 9372 Gibostad

1JK,1JKK,HP,2VK

05432/99 Kenzoku No Fuumi Rubii f 02 01 99

Eier: Arne og Marit Paulsrud, 2827 Hunndalen

Oppdretter: samme

1JK,2JKK

Presentasjon Halvor (bruks):

Navn: Halvor Størmer

Alder: 39

Yrke: Lærer + en del andre ting

Hobby: Hund, Jakt, Fiske, Foto, Gamle biler, osv. osv

Hund: Shiba Inu og snart ny Akita Inu

Eirin og jeg har vært hundeeiere i syv år, vi startet vår karriere med en Akita Inu som nå dessverre ikke er mer. Jeg er oppvokst med hund, Eirin med katt. Temmelig snart etter anskaffelse av Akitaen, ble vi fanget opp av hundemiljøet i Svolvær, hvor vi bodde på den tiden. Tilfeldighetene er mange, og det viste seg at det var brukshundmiljøet som var det mest aktive, og derfor ble vi med der. I den tiden vi bodde i Svolvær, var det "normalt" brukshundsarbeid som var i sentrum. Det vil si menneskespor, rundering, feltsøk osv. Vi var til og med på brukshundkurs i Bardu, til de andre hundeeierne stor overraskelse var det plutselig en Akita midt blant Schäferere og retrievere. En av kurlererne hadde bedt spesielt om å få Akitaen på sin gruppe, fordi han hadde vært borti rasen før, og synes det var interessant sammensetning med Akita og bruks.

Etter tre år fikk vi Shiba, etter tilfeldig å ha sett en annonse i lokalavisen. Vi dro på besøk til oppdretterne, og der var det Washi som tok kontakt med oss. Da var det avgjort! I Narvik som vi nå hadde flyttet til, er det en meget aktiv blodsporgruppe som vi kom i kontakt med. Etter først å ha trent begge hundene med vanlig bruks, var det befriende å kunne drive med noe så enkelt og liketil som blodspor. Her er det kun en ting som gjelder: Gå spor.

Etter hvert har jeg gått NJFFs kursstige fase en og to innenfor blodspor og står i ferd med å starte på fase tre.

Agility med Shiba??

Stikker ikke de av da?

Ikke hvis du legger litt arbeid i å leke med hunden din slik at den synes du er mer interessant enn å stikke av.

Først en takk til Shibaklubben for flott premie for min innsats på agilitybanen. Det er inspirerende å føle at dere følger med på det jeg driver med.

Jeg heter Harald Schjelderup, og sammen med mine to shiba Fumiko og Myo har jeg holdt på med agility i flere år nå. Jeg er ikke i tvil om at vår rase er utmerket egnet til dette. Det er ikke sikkert du har andre ambisjoner enn å aktivisere hunden din, men jeg synes det er flott hvis du gjør dette med agility. Selve treningen kan egentlig foregå overalt, for det er samspill mellom deg og hund det dreier seg om. Det er selvfølgelig nødvendig med noen hinder etter hvert, men det er ikke nødvendig med annet enn noen planker, så kan du lage ditt eget hoppe-hinder.

Jeg går en del tur i skogen, siden jeg er så heldig å bo litt utenfor allfarvei. Det er moro å se hvor spenstig shibaen er i skogen. Hvis du kombinerer dette med innkalling til en godbit er du allerede godt i gang med agilitytrening. Alle hunder kan hoppe og krype gjennom trange passasjer hvis de er motivert for det, og jeg bruker trær og steiner hvor hunden får belønning for å klatre over eller krype under som trening.

Innkalling er selvfølgelig alfa og omega i all trening, for hvis hunden forsvinner så fort du kobler av båndet så er det ikke lett å trene på noe som helst. Derfor vil jeg gi som råd at trening på innkalling starter fra første sekund du får hunden i hus. Ja, for dette kan du trene på kjøkkengulvet om nødvendig. Rop på hunden og gi den en belønning når den kommer til deg. Hvis du er redd den skal stikke av, så start inne eller i et inngjerdet område.

Min hann-Shiba MYO er kjent for selvstendighet og utferdstrang, og derfor holder jeg fortsatt på med dette selv om han nå er blitt snart 8 år. Årsaken er blant annet at jeg ikke var flink nok til å trene på dette da han var valp. Tispene Fumiko er helt annerledes, både i gemytt og utferdstrang, så hun kommer stort sett med en gang jeg roper (Hvis hun ikke skal utføre ærend på naturens vegne da).

Jeg vil anbefale å kontakte din lokale hundeklubb, der kan du få hjelp av folk med erfaring i dressur, og som kan gi råd om trening. Gå på dressurkurs, og legg ned så mye tid du kan de første to årene i dette. Det vil du få igjen for resten av hundens levetid!

Når det gjelder agilitytrening, så er du selvfølgelig avhengig av en bane hvis du skal trene med hensikt å konkurrere. Hvis du er nevenyttig kan du lage de fleste hindrene selv, men det er selvfølgelig enklere å oppsøke en hundeklubb i nærheten hvis dette finnes.

Når jeg holder agilitykurs starter vi gjerne med innkalling, akkurat som på kjøkkengulvet eller i hagen! Forskjellen er bare at vi plasserer et hoppehinder i mellom hund og fører. Her er det enklest hvis du får noen til å holde hunden slik at du kan ta i mot hunden og gi belønning når den hopper. Igjen er det forholdet mellom hund og fører som er i fokus, det er deg og din hund det dreier seg om, derfor skal du dele ut belønningen, ikke noen andre!

Generelt går all første-innlæring i agility ut på å gjøre hindrene små og ufarlige i starten til "barrieren" er brutt. Derfor starter vi med lave hindre og trygge omgivelser når vi skal trene. Hvis du tror du har en "tøft" hund som ikke er redd for noe, så kan du få en overraskelse når du forsøker å få hunden over et høyt hinder den ikke har sett maken til før.

En agility bane består av forskjellige hindertyper som hunden skal passere.

Her er de viktigste:

Hoppelunder: ca 35 cm høyde for hunder med inntil 40 cm mankehøyde.
(stakittgjerde 120 cm bredt, med en pinne tvers over i stedet for porten.)

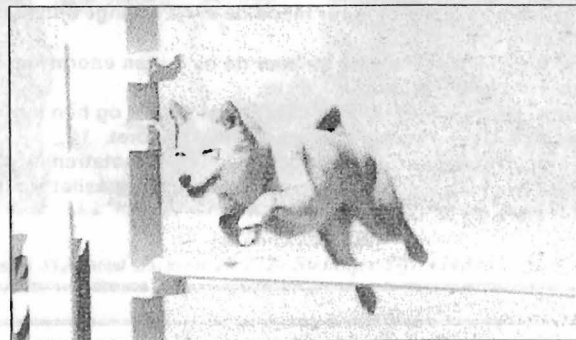
Felthinder: Hinder hvor hunden skal klatre over en "planke" og berøre et felt i begge ender med minst en labb. F eks balansebom lengde 12 meter, bredde 30 cm og høyde inntil 120 cm. Eller "mønet"-bredde 1 meter, høyde 180 cm - satt opp som et hustak med 45 graders vinkel.

Hull: Tunneler 50cm diameter inntil 6 m lengde, Bildekk hengt opp i en ramme.

Slalom: 12 pinner som står i rett linje etter hverandre med 50 cm mellomrom hvor hunden skal gå gjennom på annenhver side av pinnene.

Disse hinder typene settes sammen til en bane lignende sprangridning med inntil 20 hinderpasseringer, og så skal hunden passere disse i riktig rekkefølge. Her er det vi kommer inn, vi skal hjelpe hunden til å gå på rett hinder.

Dette var en liten smakebit på hva Agility er, jeg kommer tilbake med mer hvis dere ønsker det. send meg spørsmål så skal jeg forsøke å svare så godt jeg kan. **Hilsen Fumi, Myo og Harald.**

Sissel og Tingeling gjør rent bord.
Klubben gratulerer med flotte
prestasjoner i 1999.
Gratulerer med championat både
for viltspor og utstilling.

Heisann med Shiba?

Mitt navn er da Sissel Skjelbred og jeg er blitt spurt om og være kontaktperson når det gjelder lydighet. Er nå blitt 32 år og er en ekte trønder født og bosatt i Steinkjer. Jeg jobber som veterinærassistent ved Steinkjer dyreklinikk og er ellers og treffe på en Hunde og Katteutstyrbutikk.

Har nok ikke tid til andre hobbyer enn hundene. Jeg har for tiden Misty, Myggen, Nopaie og Tondi som alle er av rasen alaskan malamute og så er det Tingeling som er shibaføkna i flokken.

Jeg kjøpte min første hund, samojeden Tiko, for 17 år siden og starta vel da og trene lydighet. Treningemetodene er blitt en god del forandret siden da og det kan hundene prise seg lykkelige for. Vi klarte apellmerket Tiko og jeg også men ikke for att han hadde så innmari lyst men for att han visste att han måtte. Tiko ble bare 7 år gammel, da han klarte og henge seg i sitt eget bånd. Scafer hund skulle jeg nå aldri ha meg da disse schæferfolka var noen skikkelige klyser!

Men det ble nå bare sånn att den neste hunden min ble en schæferhanna og siden det ikke er så lett og få en frisk schæfer har det blitt 4 etter han. Den jeg klarte og beholde lengst var Sasha som ble 7 år nå i sommer. Vi kom oss opp i eliteklassen i lydigheta før vi måtte gi opp på grunn av ryggtrøbbel og hun ble ellers B-godkjent som redningshund. Men til tross for operasjon ble ho aldri bra og måtte avlives nå i sommer.

Mye av erfaringa mi innenfor lydigheta har jeg nok fått sammen med henne. Ellers er det blitt masse kurs oppgjennom tia. Jeg gikk instruktørkurs ved Grorudalen Dyreklinikk i 91-92 og har siden holdt en del dressur- og valpekurs.

Tingeling er min første shiba og hun har vært helt utrolig arti og trene lydighet med. Hun elsker og jobbe og er den første hunden jeg har fått trekk på for att ho er for rask. Det hender nemlig att hun reagerer på att jeg trekker pusten for og gi en komando. Den størst forandrina i forhold til de rasene jeg har holdt på med ellers er størrelsa. Det er litt uvant att ho er så lita.

Jeg starter innlæringa av øvelser så fort valpen kommer i huset og alt læres inn ved hjelp av lek og morro (positiv forsterking) Valper er som smør, de kan formes akkurat som en vil. Det de lærer mens de ennå er unge sitter som regel veldig godt.

Skulle ønske att flere ville bruke sine shibaer da de har en enorm kapasitet når det gjelder både bruks og lydighet.

Tingeling synes det er topp når hun får ut og gå blodspor og hun har imponert mang en dommer med sin sikkerhet og arbeidsiver i sporet.

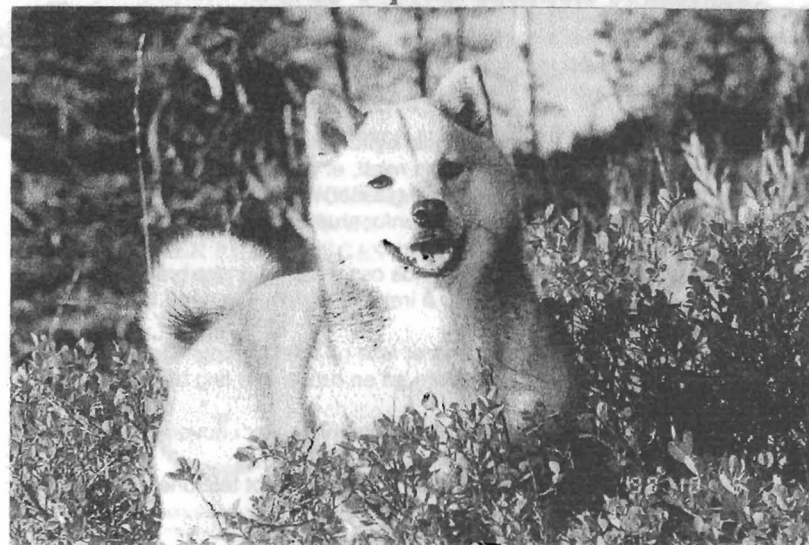
Er det noen som har noen spørsmål når det gjelder lydighetstrening skal jeg prøve og svare så godt jeg kan. Hundene har en enorm kapasitet så det er bare opp til dere som eiere og få utnytta det.

Sissel

SHIBA-NO-KAI'S OFFISIELLE TIDSSKRIFT
STÅRETT-BILKJØP
Vi ønsker alle shiba-eiere en God Jul og ett Godt Nytt År

NSUch, NVch, Nord V- 98 BI IEN TINGELING
Venter valper i november!

ØSTBYLIAS KENNEL
Sissel Skjelbred Østbyvn. 10 7724 Steinkjer. Tlf. 74163151 Mob. 93421519

STAFETT-PINNEN

Her starter klubbens stafett-pinne, hvor medlemmene presenterer seg selv. Først ute er:

Lisbeth Høyem og Geir Aasheim:

ET HUNDELIV

Vi er altså Lisbeth Høyem og Geir Aasheim, og vi bor på Sparbu, ca 11 mil nord for Trondheim. For tiden har vi 2 akitaer og 1 shiba. Vi fikk akita først, men traff etterhvert en del shibaer også.

Vi snakket om å få en liten hund i flokken vår, men ingenting var avgjort før Paul Walle ringte oss og sa at han hadde en valp til oss. Så Geir reiste oppover til Paul da valpene var 5 uker, og valgte ut den tispene han likte best. Senere fikk Lisbeth "æren" av å dra og hente "dyret".

Det ble en lang og innholdsrik tur for valpen som fikk prøve bil, båt, buss og fly, men den så ikke ut til å ha gjort annet i hele sitt liv. Som det lille sjarmtrollet en shibavalp på 8,5 uker er, fikk vi mye oppmerksomhet. På flyplassen ville de ansette henne som maskot, slik at hun kunne gå rundt på skrankene i billettluke. Og på flyet sjarmerte hun alle som satt bak oss der hun stakk hodet opp over nakkestøtten og smilte til alle sammen. Særlig vellykket når barna bak hylte og skrek !!!

Vel hjemme på Sparbu møtte hun en ny utfordring, våre 2 akitaer, men hun var ikke redd dem, og hun lærte fort at når hun hylte, så skvatt de store "drogene" unna. De store var utrolig snille og tålmodige med det ille nøstet, og etterhvert ble hun ganske utpekulert. Favoritten var å ligge under noe så lavt at de andre ikke kom under og så lage så mye bråk at de prøvde å få tak i henne. Og da kunne hun ta godt tak i labbene, eller snuten, eller ørene

Utstillingskarrieren startet med et "smell" da hun ble BIS på Utmarksdagene knapt 4 mnd gammel. Hun fikk en BIS til og flere BIS-plasseringer som valp. Som voksen startet det roligere da hun lenge var veldig tynn og luftig. Nå holder hun på å bli voksen og har flere ganger gjort det bra på utstilling. Sin største prestasjon gjorde hun i Sverige på Shiba-No-Kai's spesialutstilling, der ble hun BIR og BIS foran sin far. Så vi blir nok å treffe på en del utstillinger med henne !!

Vi har også planer om å drive med mer sporttrening, og kanskje melde på til prøve neste år.

Til vanlig liker hun godt å ligge i vinduskarmen og følge med i trafikken og evt besøkende. Men det som imponerer gjestene mest, er at hun hopper rett opp og ned utenfor balkongdøra. Det er 1,10 meter opp til glasset, men det hopper hun altså rett opp, igjen og igjen og igjen. Og hvis noen innenfor stuevinduet ler, hopper hun igjen og igjen ...

Ellers har hun fått for seg at hun er "politiet" hos oss. Hvis de andre bråker bryr hun seg ikke om hvorfor de bråker, men prøver å irectesette dem. Og når 8 kg shiba skal dressere en 33 kilos akita

Men vi er veldig fornøyd med henne og angrer ikke på anskaffelsen. Det er jo også veldig greit å kunne løfte opp hunden og bare gå en runde hvis ting blir litt "heftige" Dette er ikke like lett med akitaene...

Den neste utfordringen hennes blir akitavalpene som vi venter i november, da skal hun være tante.....

Vi ønsker alle lesere God jul og godt nyttår, og tar gjerne i mot telefoner hvis noen vil snakke hund.

Hilsen Lisbeth, Geir og Makka (Soldoggens Chimpira)

Neste gang vil vi gjerne høre fra Eiko Spæren.

SHIBA -NO-KAI'S OFFISIELLE SPESIALUTSTILLING INDAL 1999

**BIR
SOLDOGGEN'S
CHIMPIRA
"MAKKA"
EIERE:
LISBETH HØYEM
GEIR AASHEIM**

**BIM
NATTFJÄRILEN
CHVITSV
"SANNO"
EIER:
PAUL J.
WALLE**

Dommer BOO LUNDSTRÖM

**MAKKA HAR GJENNOM ÅRET FÅTT 9 CERT OG 2 CACIB
TOTALT 7 BIR OG 2 BIM.**

**SANNO KAN OGSÅ I ÅR VISE TIL FLERE BIS-PASSERINGER,
SAMT BEST IN SHOW FOR ANNIKA ULTVEIT-MOE,
SORTLAND 28 AUGUST**

**VI GRATULERER OGSÅ: N S UCH SOLDOGGENS BENINESA MED
2 CHAMPIONAT OG 3 CACIB GJENNOM SOMMEREN.**

**VI ØNSKER ALLE VENNER OG VALPEJØPERE
EN RIKTIG GOD JUL,
SAMT DET ALLER BESTE FOR DET NYE ÅRTUSENET !!**

**AKITAVALPER LEVERINGSKLARE
I SLUTTEN AV JANUAR.
SHIBAVALPER PLANLEGGES TIL
SOMMEREN**

AK-INO-BIT

LISBETH HØYEM / GEIR AASHEIM
7710 SPARBU
TLF 7416 2285 / 917 16 284 / FAKS 74162824
geilis@online.no

**SHIBAVALPER VENTES
I HALVÅR 2000
CHAMPIONHANNER TIL AVL
RØDE & BLACK/TAN**

**KENNEL
SOLDOGGEN**

PAUL J. WALLE
9372 GIBOSTAD
TLF/FAKS 7784 7445
MOBIL 91647094

HUND - 99 NORDISK VINNER - 99

Stockholmsmessen

Antall påmeldte: 25

Dommer: M. Brivio Chellini, Italia

Championklasse, hanner:

NV-96 SV-97 NORDV-98 N S Uch Glendalin Fuyu San N21386/95 f.310595 (Tetsugo

Hokusetsu Daihachiso/ Glendalin Kyoto)

Oppdr: Lane, G A, Australia

Eier: Lang, C, Bergen- Sandviken

ICHKL IBHK CACIB BIR NORDISK VINNER -99

SV-96 N S Uch Kuro Kuma av Enerhaugen N04641/96 f. 231096 (KBHV-97 NORDV-95

NV-95 SV-93 N S INT Uch Glendalin Burande/ Gendai av Enerhaugen)

Oppdr: Lang, Christen, Bergen-Sandviken

Eier: Øgren, Peter og Stina, Sverige

2CHKL CK 3BHK RES CACIB

Juniorklasse, hanner:

Explorers Chinju At Okami S51789/98 f.100198 (Jonjorj Yamanokami/Nordv-97 Nord Uch

Int Uch Glendalin Hime Ov Sueden)

Oppdr: Hillerby-Eriksson, B, Sverige

Eier: Skoglundh, Helena, Sverige

IJK IJKK HP 1VK CERT 2BHK

Veteranklasse, hanner:

KBHV-97 NORDV-95 NV-95 SV-93 N S INT Uch Glendalin Burande N30255/92 f.240492

(Glendalin Kuro/Kuro No Kashiwahime of Futagaryomoz)

Oppdr: Lane, G A, Australia

Eier: Lang, Christen, Bergen Sandviken

CK HP BIM VETERANKLASSE

Veteranklasse, tisper:

KBHV-97 NORDV-94 NV-90 N S INT Uch Glendalin Ayako San

N257965/90 f.170290 (Yoshizakura of Shinshu/Glendalin Geisha Girl)

Oppdr: Lane G A & Rice W, Australia

Eier: Lang, Christen, Bergen - Sandviken

HP CK IBTK BIM BIR VETERANKLASSE

Feil foreldre skal være
Ryu Taro av Enerhaugen - Gendai av Enerhaugen

Junior klasse, tisper:

Honto-No Zen-Ya S21926/99 f.261099 (Such Chibi/SUch Fin Uch Nara No Kashi av Enerhaugen)

Oppdr: Nordvall, Helene og Bergkvist-Nordvall, Anette, Sverige

Eier: Nordvall, Helene, Sverige

IJK IJKK HP CERT 2BTK

Unghundklasse, tisper:

Okami's Kaijin S43537/98 f.020898 (Jonjorj Yamanokami/Such

Explorer's A-Soga)

Oppdr: Skoglundh, Helena, Sverige

Eier: Noven, Elisabeth, Sverige

IAUK IAUKK HP CK 3BTK CACIB

Championklasse, tisper:

N S INT Uch Mjærumhøgdas Utsukushii N32689/93 f.310893 (KBHV-97 NORDV-95 NV-

95 SV-93 S N INTUch Glendalin Burande/N Such Mauraine Akeria At Rimor)

Oppdr: G S & E Mjærum, 1827 Høbøl

Eier: Unni Hansen, 1825 Tomter

ICHKL CK 4BTK

S Uch Nishiki av Enerhaugen N04642/96 f.231096 (KBHV-97 NORDV-95 NV-95 SV-93

S N INT Uch Glendalin Burande/ Gendai av Enerhaugen)

Oppdr: Lang, Christen, Bergen-Sandviken

Eier: Larsson, Inger, Sverige

2CHKL CK RES CACIB 5BTK

N S Uch Ijo Iki av Enerhaugen N26235/94 f.170594 (KBHV-97 NORDV-95 NV-95 SV-93

S N INTUch Glendalin Burande/S N Uch Erai Imoto av Enerhaugen)

Oppdr: C. Lang, Bergen- Sandviken

Eier: Gerd Braseth, 3370 Vikersund

3CHKL CK

AVLSKLASSE:

Hederspris og 1.premie til Glendalin Burande.

OPPDRETTERKLASSE:

Hederspris og 1. Premie til kennel Enerhaugen.

Norske deltakere har etter beste evne prøvd å få med korrekte resultat. Vi har søkt støtte i EU (Helene i Stockholm) for å tette hullene. Dette burde være rett.

Hei shiba-bedstemor og shiba-bedstefar.

Nu skriver jeg lige igjen. Jeg synes at det var på tide at sende et bilde eller to af mig selv. Jeg er en aktiv ung mann. Selv om jeg har dårlig ben, det kan i selv se på det bilde hvor jeg sitter og slapper af, etter en hel dag som styrman n om bord. Jeg har lige taget min redningsvest av, det var godt det! I kan selv se at mitt ben er barbert, OH det var en skrækkelig opplevelse for lille mig, men jeg klager ikke. I kan nok også se at jeg er både søt og pæn. En skikkelig nuf. Som mamma siger så er jeg altså bare den bedste og pæneste i hele verden. Det er vel det eneste jeg ikke våger å motsige henne i!

Det neste bilde er mig i seng. Et unikt bilde da jeg nemlig aldri vil ligge i andre senge enn min egen. Men denne morgen på båten ja da ville jeg, selv etter at mamma stod opp, som i ser var jeg bare sååå trøt. Og jeg trengte mamma kos og varme, ikke så rart det, her jobber og sliter man både som styrmann og kaptein, er foran på båten, så bak, en tur på land i jollen for å snuse etter gode lukte osv osv. OK det skal indrømmes at jeg suste en tur på hovedet i vannet. Hold da helt ferie hvor ble jeg forskrekket, det var ikke planlagt og etter det ja da trengte jeg mammaen min litt mer. Det er over nå! Men jeg har blitt glad i vann, altså jegsvømmer ikke. Det er for fisker det. Men jeg går rundt i vannkanten til magen, og klapper i vannet med labbene mine

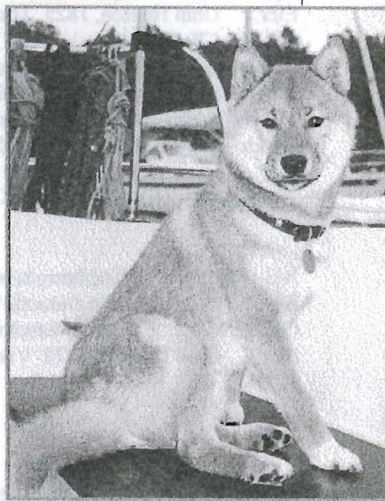
gjæll hvem som da syntes at jeg bare er sååå nuffete = søt.

Mamma så klart. Hun er litt dustete når det gjelder meg, men OK. Så lenge som jeg får det som jeg vil, skal jeg ikke klage.

Dessverre er det lenge siden jeg har gått spor, jeg var akkurat blevet operert da sporkursen begynte. Og jeg er nødt til å vente for jeg får ikke lov til å leke med andre hunder før mitt brud har groet helt sammen, det er innmari dumt for jeg vil så gjerne, synes andre hunder er super gode å leke med. Men jeg blir ordentlig sinna hvis noen hannhunder prøver å kjenne seg opp over meg, der går grensen. Alle lisper er SØTE! Den jeg likte bedst en lavinehund schæfer, som jeg godt kunne leke med med dårlig ben fordi hun skjønte at der var noget galt og var forsiktig, hun er dessverre død, fordi hun fikk kreft i bagbenet. henne savner jeg. Men jeg finner nok en annen god venn. I morgen skal jeg bade og i skogen sammen med en gammel chow-chow dame på 11 år - bedst å oppføre seg ordentlig, tenker jeg. Hmmm - vi får se. Men altså jeg har det fint. Blir tatt godt vare på og er ikke det mindste borkskjemt. Jeg kommer nesten alltid når mamma fjøjer på meg. Stikker av men aldri lengre enn at jeg ser henne. Jeg gjør det bare for å erte.

Ha det fint. Hils til alle shibaene. Klem fra Kato (Mjærumhøgda's Yoshiryu og Dorle)

PS Takk fordi du bekymrede deg for meg da jeg var på sykehus og etter.

- Til debatt - skriv inn din mening -

VETERINÆRENE'S ETISKE GRENSE - FOR HVEM ?

I flere år, og spesielt etter at forsikringsselskapene innførte "veterinærforsikring", har noen av oss **registrert** og hundene våre **følt** at enkelte veterinærers etiske grense er tøyd til bristepunktet.

Jeg vil nedenfor fortelle om noen av mine opplevelser med det jeg vil kalle for uansvarlige dyrleger uten etisk grense, med med økonomisk sans.

1. opplevelse:

Som ettåring får min hund et kutt i en pote, og blir sydd. Vel 2 år etterpå begynner hun å halte, og veterinær finner ut at en sene er slitt. Han mener at ved å amputere denne tåen, vil haltingen forsvinne.

Etter operasjonen kommer dyrlegen ut og forteller at også senen på nabotåen var skadet. Dette benekter jeg, da jeg vet at her har det aldri vært skade. Veterinæren står på sitt, og sier at det vil jeg oppleve ved selvsyn, da hunden etter en stund vil begynne å halte igjen. Hva skal jeg gjøre da, spør jeg. - Da må du komme hit og få også denne tåen amputert..

Ca 1/2 år etter amputasjonen begynner hunden å halte igjen. Jeg tar henne da med til en annen dyrlege, og røntgenbilder viser at den første dyrlegen har utført en amputasjon hvor benrester står igjen, noe som har medført enorme smerter, skader og infeksjon rundt disse benrester. Hunden må reopereres.

Jeg kan ikke påstå at den første operasjonen med vilje var utført halvveis, men jeg tror...

Og hunden hadde veterinærforsikring.

2. opplevelse:

Siden jeg har flere hunder, avtalte jeg med en veterinær om å komme innom og revaksinere alle sammen hjemme hos meg.

Da han kom, var min hannhund klippet ned på bakkroppen på grunn av "våteksem" etter bading, hvor jeg hadde vært lite flink til å tørke pelsen under/på halen.

Dyrlegen ser hannhunden, og uttaler "Å ja, har du en slik hund". Jeg spør hva han mener, og han påstår da at min hund har testikkelkreft. Jeg sier nei, og gir min diagnose. Han er påståelig, og sier at jeg gjerne må komme innom veterinærkontoret og se bilder av dette i en bok. Jeg gjør så, og får se noen grusomme bilder i farger. Dyrlegen mener at det er bare en ting å gjøre, kastre hunden.

Hunden hadde sterk grad av hoftelddysplasi. For øvrig var han en herlig hund mentalt og på alle andre måter, som fungerte 100% med sin hoftelidelse. Jeg diskuterer dette med min mann, og vi blir enige om at nei, vi opererer ikke. For oss var det viktig at hunden skulle få være gutt, ha sitt kjønnspreget, og for alt vi viste kunne han bli stiv av dysplasien lenge før han døde av testikkelkreft. I tillegg ville vi ikke utsette han for fare for allergi, eller vektproblemer som jo er en risiko ved kastrasjon. Spesielt var **vi** opptatt av dette med overvekt og HD.

Vi ble enige om at vi opererer ikke.

Denne hannhunden levde med sterk grad av hoftelddysplasi til han var 7 år, pelsen kom tilbake, han var Norsk utstillingschampion og de eneste gangene han hadde behov for veterinær i sitt liv, var til vaksinerings.

Hadde vi trodd på dyrlegen, hadde han blitt kastret og fratatt sin livsglede 2 år gammel. Hunden hadde veterinærforsikring.

3.opplevelse:

Min tise har sensibel mave. Det vil si at hun ved 3 anledninger i sitt liv har "streiket i matfatet", produksjonen av magesyre har blitt høy og almenntilstanden lav. I samarbeid med min gamle veterinær, hadde vi funnet ut at det hjalp å gi henne røntgenkontrast for å skåne tarmen litt, samt noen tabletter for magesår på mennesker 2-3 dager. Dette hadde fungert fint.

Så flytter vi, og bikkja slutter å spise etc. Jeg ringer veterinær, og møter opp til denne. Ber om å få røntgenkontrast og resept. Han vil ta en helsesjekk først. Bl a undersøker han bakbeina hennes, og uttaler da at hun er løs i knærne. Vel, sier jeg, hva er dette, og hva kan en gjøre med det? Han definerer dette som patellaluksasjon, og hunden blir satt opp til operasjon for dette noen dager senere. Vel hjemme ringer jeg oppdretter og gjør meg lei i stemmen: Hunden min har patellaluksasjon. Det tar en tid før oppdretter skjønner fleipen: Ca 2 måneder før dette hadde jeg sammens med oppdretter vært på Oslo Dyreklinikk hvor Petter Heim hadde skrevet ut attest på at hundens kneledd var helt i orden. Ikke avbestilte jeg operasjonen, men jeg møtte heller ikke opp. Hunden hadde veterinærforsikring.

4.opplevelse:

Matmor får ny valp i huset, og den samme tispene nekter å spise i protest mot den konkurransen valpen vil være for henne. Jeg prøver med lokking, luring og lett kost, men må etter tre dager innse at hun trenger røntgenkontrast. Da var det blitt lørdag, og helgetakst, så når jeg ringer gir jeg klar beskjed til veterinær om at jeg **kun** skal ha røntgenkontrast og resept. Vi ankommer dyreklinikken, og dyrlegen starter med røntgen. Vel, tenker jeg. Jeg har sagt hva jeg skal ha, vil han forsikre seg om noe, blir det på hans regning.

Dernest vil han ha ultralyd og blodprøve. Jeg lurte på hvor dette skal ende. Så vil han gi henne penicillin og k-vitamin. Da protesterer jeg og sier helst ikke. Jeg forklarer han at hunden for en måned siden har hatt en alvorlig allergisk reaksjon på canlan4-vaksine, og at VESO har frarådet uvettig bruk av vaksiner, fyllstoffer i disse etc. Han setter sprøytene. Til slutt får hun røntgenkontrast og resept (da er apoteket stengt).

Når jeg skal betale, forlanger han rundt 1400 kroner. Når jeg reagerer på dette, sier han "Ja, men jeg regner med at det kommer en veterinærklæring i ettertid". Min hund er ikke forsikret sier jeg. Da blir han litt rar, og sier "men det står jo på skjermen min". Ja, svarer jeg, men det er to år siden den ble sagt opp. Jeg betaler, vi kjører. Etter 300 meter kolliderer hunden i baksetet; full allergireaksjon igjen, hun så ut som en boxer i ansiktet, hylte, klødde og gjorde fra seg. Tilbake til veterinæren. Cortisonsprøyte og "blodprøve med utvidet leverprofil". Nå var det visst noe galt med leveren. Dette kostet nye 350 kroner!!!

Samme kveld ringer telefonen, og min mann svarer. Det var dyrlegen som ringte for å fortelle at "leverprofilen" var helt i orden. "Det var da enda bra", svarte min mann, "ellers måtte vi vel ha kuttet ut å gi henne cognac om kvelden". - Han var forbannet.

5.opplevelse:

Ett år gammel får min tise diagnose sterk grad av HD høyre side. Pipedyret hadde vi kalt henne. Nå skjønnte vi hvorfor. Det neste halve året utviklet seg til et liv for henne hvor hun ikke kunne gå på tur sammens med de andre hundene, eller utsettes for særlig annen fysisk påkjenning. Da bestemmer vi oss for å avlive henne, tar dette opp med de yngste i familien, og drar til veterinær. Her forteller vi om hennes liv, det blir tatt røntgenbilder som ikke viser store sekundærforandringer. Dyrlegen anbefaler smertestillende tabletter av typen dop. I det neste halve året lever vi med et pipedyr som ikke fungerer i resten av flokken, og som hver morgen og kveld kan drepe for dopen, for da får hun endelig hvile.

2 år gammel får vi endelig klarsignal til å avlive henne. Da har hun opparbeidet en smerteterskel og utholdenhet som krever 3 innsovningssprøyter før det er antydning til at hun roer seg.

Dyrlegen som beordret dop isteden for avliving tenkte kanskje mest på oss, vi tenkte mest på dyrlegen. Det var jo så vanskelig å kreve å få avlivet en hund med veterinærforsikring, når dyrlegen mente at hunden kunne leve på dop. Hun døde som sliten og frustrert pillebruker.

6.opplevelse:

Ikke selvopplevd, men grusom.

En valp kommer til ny eier 7 uker gammel. Etter en uke eller så, får oppdretter telefon om at valpen er helt umulig, den biter en i beina etc. Oppdretter sier at den valpen oppfører seg helt normalt, slik du beskriver din valp ønsker vi at alle valper skal være. Hun oppfatter den nye eier som kanskje ikke helt egnet, og sier at han gjerne må returnere valpen, bare sende den med fly, så skal hun refundere alle kostnader og han skal få kjøpesummen tilbake. Det går 2-3 uker, oppdretter hører ingenting.

Så får hun et brev fra valpekjøper. Her kreves kjøpesummen tilbake, samt refusjon på dokumenterte veterinærkostnader og medisin. Vedlagt er også en attest hvor en veterinær har attestert at valpen fra den var 8 uker og til den ble avlivet ca 3 måneder gammel hadde vært neddopet på antidepressiva. Diagnosen som kvalifiserte til avliving var "aggressiv valp"!!!!

Jeg vil våge å påstå at vi i Norge har tre typer dyrleger:

- Den som tenker på DYRET
- Den som tenker på EIEREN
- Den som tenker på SIN EGEN PENGEBOK.

Jeg vil våge å påstå at den beste veterinæren finner du ikke alltid på det flotteste veterinærkontor. Kanskje finner du han likeså vel ute blant kyr og sauer; hvor han jobber ut fra kriterier om lønnsomhet i produksjonen, hensyn til bonden og dyrene, med en etisk flott grense for liv og død. Og hvor vurdering og behandling er lagt opp etter individets forventede levealder. Som vi alle vet, det er få dyr som lever så lenge som oss mennesker.....

Jeg vil våge å påstå at veterinærforsikringen i mange tilfeller heller fungerer som en lidelsesforsikring for hunden. For ikke bare har vi flere typer veterinærer, vi har også flere typer hundeeiere. Blant de som har veterinærforsikring på sin hund, finnes en del som jeg vil definere som "hypokonderhundeeier". Pussig er det å observere at svært få dyrleger avviser disse, men gang på gang tar røntgen, blodprøver, ultralyd, opererer og reopererer, med mye mer. Eier betaler en liten egenandel og selskapet litt til. Dyrlegene tjener uhorvelig masse penger.

Og hundene brukes i spillet om penger og inntjening.

Dersom forsikringselskapene ville gjøre noe bra for "HundeNorge", hadde de snarest kuttet ut denne latterlige "veterinærforsikringen". I det minste kun latt den gjelde for større operasjoner, keisersnitt og lignende.

Dersom veterinærene ville gjøre "HundeNorge" litt mer positivt, hadde det hjulpet dersom ganske mange hadde revurdert sin etiske grense, det vil si sette hunden i fokus.

Dersom hundeeieren vil berike sin 4-bente kamerats liv, bør han for seg selv definere sin egen etiske grense, og stille de samme krav til sitt dyrs veterinær. Hundene våre fortjener å bli behandlet ut fra en forutsetning om **helbredelse og livskvalitet**.

Greit nok at en hund kan hoppe rundt på tre bein, men gir det livskvalitet eller livsrett?

Greit nok å ta ultralyd, røntgen, utstryk og blodprøve for å stille en diagnose på livmorbetennelse. Men når tispene din drikker vann verre enn verst; hva annet kan det være, og er det ikke da rett å bare starte med antibiotika?

Greit nok å bruke penger på cortison, homeopat, ditten og datten når hunden har pollenallergi. Men når bikkja ikke kan springe i skogen, og i tillegg er så tett i nesen at han ikke kan bruke snuten - hva lever han for da?

Lykkepiller for aggressive hunder. Hvem sier at sløve hunder er lykkelige hunder?

Alle dyr har en rett til å få dø. Ikke når det er rett for eieren. Heller ikke når veterinæren har tjent mest mulig gode penger på det. Men når veterinæren mener at dyret **fortjener å dø**.

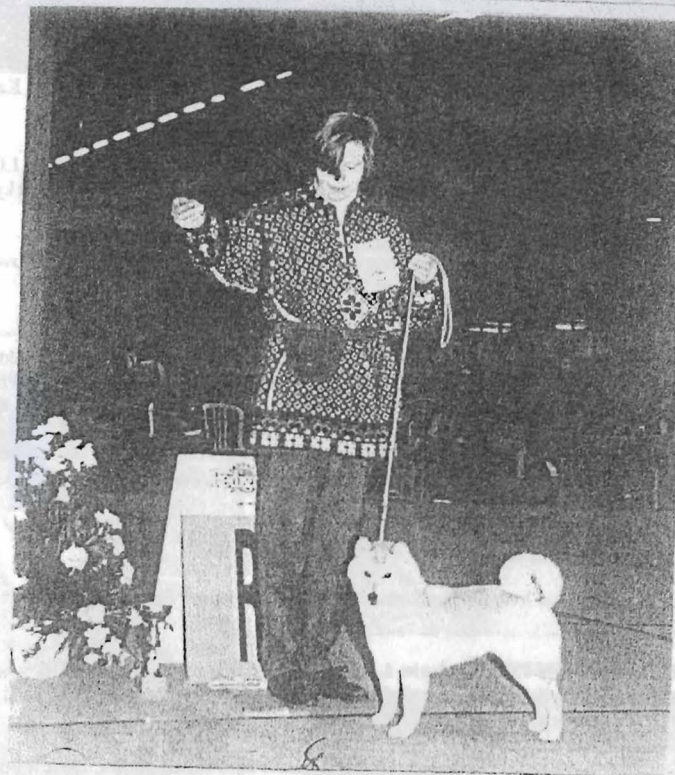
Har **du** synspunkter om dette - den ene eller andre veien - skriv inn til medlemsbladet og vær med på å starte en konstruktiv debatt.

En ung utgave av "Whappie -
- Innisfree Enterprise -

Triumph[®]

OVNSBAKT HUNDEMAT

G
O
D
J
U
L

INT. N S SF UCH. NV- 97-98
FUKUHIME GO BAMSJU ASUKASOW
Triumph har vært et perfekt for for Fukuhime -
også for våre andre hunder!

Kennel Mjærumhogda.

SALGSCOMPAGNIET AS

TLF 64926680
GRAN 1914 YTRE ENEBAKK

Dataverdens harde virkelighet.....

Med denne historien oppfordrer styret klubbens medlemmer om å sende inn saker/stoff pr e-mail - om mulig. Dette letter vårt arbeid betraktelig.

Dessverre kan vi ikke ta ansvar for eventuelle programfeil - jfr nedenforstående historie.

Håper at dere setter pris på en side "null-hundestoff" fra oss, mottatt fra en av våre medlemmer som vet hva dette er...

Ramnfløya's Aki Akagire Kagayaku

For en tid tilbake gjorde en venn av meg følgende: Han oppgraderte fra programmet Girlfriend 1.0 til Wife 1.0 og oppdaget at det nye programmet krevde så mye ressurser at det ble nesten umulig å kjøre andre programmer.

Han oppdaget at programmet Wife 1.0 også genererte en såkalt Child-prosess, som i tiden fremover vil kreve enda mer ressurser av systemet. Ingen av disse faktorene var nevnt i manualen eller produktinformasjonen, men andre brukere har erfart liknende problemer med programmet.

Wife 1.0 installerer seg på en slik måte at det alltid ligger aktivt og kan overvåke andre systemaktiviteter. Min venn har oppdaget at andre programmer som: Pokernight 2.3, Beerbash 4.0 og Pubnight 7.0 ikke lenger lar seg kjøre, systemet kræsjer og gir feilmeldingen "Du har utført en ulovlig operasjon" - dette på tross av at nevnte programmer tidligere har kjørt perfekt.

En annen ulempe med Wife 1.0 er at man ikke kan velge bort uønskede Plug-ins som f.eks MotherInLaw 55.8 eller BrotherInLaw Betaversjon. Dessuten kan det nevnes at Wife 1.0 er meget fattig på funksjoner.

Forslag til utbedringer i Wife 2.0:

- "Ikke vis denne meldingen en gang til"-knapp
- Minimeringsknapp
- En brukermanual som forklarer hvordan man avinstallerer Wife 1.0 uten å fjerne ressurser fra systemet.

For å unngå problemer med Wife 1.0, er det bedre å oppgradere til Girlfriend 2.0 i stedet. Det er bare en hake. Du kan ikke installere Girlfriend 2.0 over Girlfriend 1.0. Du må først avinstallere Girlfriend 1.0. Dette er en bug som burde være kjent.

Det oppstår konflikter dersom begge versjoner skal dele de samme hardware-ressurser. Dette burde helt klart vært gjort noe med. For å gjøre det hele meget komplisert er programmet Girlfriend 1.0 laget slik at ved en evt. avinstallasjon, vil fremdeles små fragmenter av programmet ligge tilbake i systemet og påvirke Girlfriend 2.0. Et irriterende moment her er meldingsboksene som forteller fordelene ved å holde seg til Wife 1.0.

Wife 1.0 har også en udokumentert bug. Om du prøver å installere Mistress 1.1 før du avinstallerer Wife 1.0, kommer Wife 1.0 til å slette alle MsMoney-filene og så avinstallere seg selv automatisk. Der etter vil det være umulig å kjøre Mistress 1.1 fordi systemet har for få ressurser.

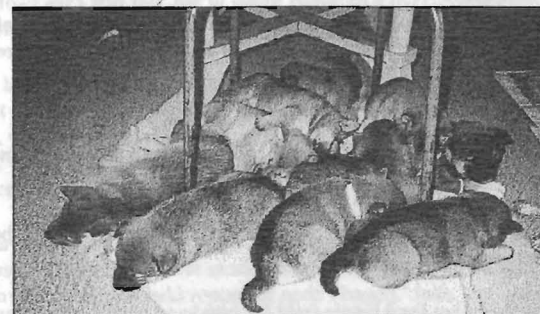
For å unngå nevnte bug, prøv å installere Mistress 1.1 på et helt annet system og kjør aldri noen filoverføringer eller nettverk-tilkoblinger.

Unngå også Shareware som f.eks OneNightStand 2.0 som kan inneholde virus som påvirker Wife 1.0. En annen løsning er å kjøre Mistress 1.1 via en Internetprovidrer under falsk identitet. Men selv her bør du se opp for virus.

Lykke til !

Bilde-kavalkade fra Nord-Norge

Innsendt av Paul J Walle

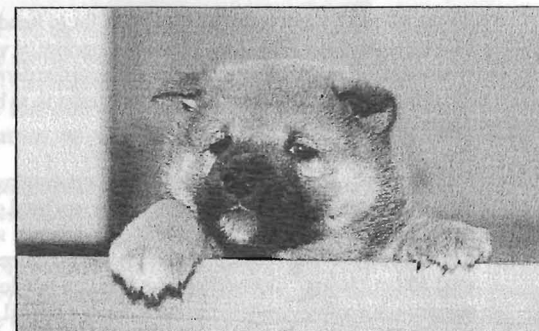

Middagslur.

10 shiba-gutter (6 og 7 uker gamle).

Queen of Flyball..... eller bare Kuroichi av Enerhaugen

Soldoggen's Al Capone

Høst-tur i nord; Gratangen i Troms

....Å reise med hund på fly kan gi ulike opplevelser. Nedenfor kommer vårt brev til flyselskapet etter at vi prøvde å reise behagelig til NSK's årsmøte i Sandnes.

Humoristisk skrevet.

Det hele resulterte i refusjon av våre billetter (flott gjort, SAS), og løfter om at deres regler skulle opp til ny vurdering. Så får vi se hva det ender opp med...

UBEHAGELIG FLYREISE MED SAS

Freitag 21. Mai 1999 kl 2005 fløy vi med SAS fra Gardermoen til Stavanger. Dette var langt fra en opplevelse som vi gjentar med glede.

Da reisen bestod av feilinformasjon, rot og ufin behandling i flere ledd, beskrives vår opplevelse i neden forstående punkter:

- Vi etterlyser mulighet for å betale frakt for hund ved bestilling av plass. Når en kommer til Gardermoen, er køene lengre enn lengst, først skal en stå i kø for å betale frakten, så i kø for å sjekke inn.
- Vi går til billettskranke for å betale frakt for to hunder, som er søkt og positivt bekreftet at vi kan ha med inn i kabinen. Her får vi opplyst at vi har plass til hundene 1/r. Dermed bestemmer vi oss for å sette igjen burene på Gardermoen, som vi har tatt med i tilfelle allergikere skulle ha fått plass på vårt fly etter at vi bestilte. (Før var det nemlig slik at dyr alltid måtte vike).
- Vi kommer til innsjekking. Her får vi ny opplysning om at det er kabinpersonalet som til sist bestemmer hvorvidt vi får ha hundene om bord eller ikke. Dere har nemlig laget nye regler for ca 6 mnd siden, som sier at dyr i kabinen skal plasseres i bur under setet foran oss. Og kilogrensen er 8 kilo. På frakt skal buret være så stort at hunden kan stå oppreist med 10 cm klaring. Det betaler vi dyrt for, vi betaler da for størrelse på buret, og dette sier dere er av dyrevernhensyn. Men når dyr opp til 8 kilo skal være med inn i kabinen, da skal de helst brettet sammen, kanskje? I hvert fall må det sies "å være omvendte dyrevernhensyn ... Men så tjener dere jo mindre på det, da.
Derved må vi likevel sjekke inn våre bur - som absolutt ikke går inn under setet foran oss. - I tilfelle kabinpersonalet ikke vil ha våre hunder på dette flyet, satser vi på at da får stuerne finne burene, ta dem ut, montere dem, putte våre hunder inn, og sende dem på frakt.
- Ombordstigning. Vi kommer med våre to voksne hunder og to vanntette bager. Bikkjene går selv, de er liksom ikke vant til å bli båret - de er dyr, og utstyrt med 4 bein. Etter å ha levert våre billetter, blir vi passet opp av et kvinnemenneske som spør om vi virkelig har tenkt å gå slik om bord i flyet. Ja, svarer vi. Hvor så denne personen ufint gir beskjed om at hundene skal bæres om bord i flyet i bagene. De er ikke vant til å bli båret, svarer vi. Nytt bryskt svar. Hvorfor må de bæres i bager, spør vi (aldri opplevd slikt tull før, og vi har reist mye med hund på fly). De må bæres p g a at det kan være allergiske barn om bord, får vi til svar..... Vel, hadde det enda vært så enkelt; bær dyr i bager når du møter allergiske barn, da går det så bra at....
- Vi plasserer oss på bakerste sete, og er med ett i sentrum for to av kabinpersonale - mer eller mindre hysteriske på sitt vis. Hva skal vi ha hundene i, er bagene tette, etc etc.

Det hele når et toppunkt når vi får beskjed om at hundene skal ligge på golvet i bagene. Vi prøver å forklare at det er mye lettere å holde hundene rolige ved at vi har dem på fanget, men nei - det går ikke. Hvorfor, spør vi. - For vår egen sikkerhet, får vi til svar. Javel, så dersom flyet går i fritt fall, har vi større sjanse til å overleve dersom bare bikkjene ligger i hver sin bag på golvet. Forstå det, den som kan.

- Hele flyturen var langt fra den kos og oppvarming på tur til ei trivelig hundehelg. Vi følte oss heller uglesett og til stadighet kontrollert på hvorvidt bakparten til disse dyrene (ja helst også hodet), var godt plassert nedi bagene. Sammenlignet med de andre passasjerene følte vi oss som laveste kasteklasse, og det var ingen god følelse. All negativ fokusering og energi var konsentrert om oss.
- Å komme seg ut av flyet. Nå begynte vi å få erfaring. I det vi reiser oss fra våre seter, spør den ene av oss, klok av nyervervet skade en av kabinpersonalet, om det er ok at hun bærer hunden ut av flyet, uten at bakkroppen er nede i bagen. Joda, det var da ok. Hurra! - Endelig et fornuftig resonnement, jublet vi inni oss. Det kunne ikke vare lenge. Idet vi skal til å gå ut av døren, kommer det vi vel egentlig mest hadde forventet - alt tatt i betraktning - "...neste gang du kommer slik på fly med hund, vil du bli kastet av flyet"....
- Endelig noen fornuftige mennesker. På tur mot bagasjeutlevering, møter vi to strålende flyvertinner. Hei, se der er to av de samme hundene som vi hadde på vårt fly, sier den ene. Begge skryter uhemmet, og vi kan ikke fri oss fra å luften våre nyopplevde frustrasjoner med dem. Hvilket fly fløy dere med, da, spør de. SAS, svarer vi. Da flyr dere med feil flyselskap. Vi er Braathen, og vi liker dyr.

Som en kuriositet kan nevnes at da vi fortalte vår historie om SAS til våre hundevenner i Sandnes, fikk vi vite at det for mange var en selvfølgelighet å reise med alt annet enn SAS.

Til dere i SAS vil vi komme med et tips. Skal dere ha dyr i kabinen, får reglene være forståelige for oss, og de må være opplyst på forhånd. Dersom dere aksepterer dyr inntil 8 kilo, er det dyremishandling å forlange at disse skal ligge i bur under setet foran oss. Ikke engang en liten katekasse går inn der. Vet dere hvor stor en hund på 8 kilo er? Likeså; vi som reiser med dyr, har betalt den samme billett som alle andre passasjerer, og burde forvente samme service. At vi i tillegg er så greie at vi tar våre hunder på fanger istedenfor å oppta plass på frakt, burde heller gi oss plusskommentarer enn dette kastestempel som deres personale har lagt seg til. For oss ville det være mye enklere å kartere våre hunder, enn å ha dem på fanget under reisen. Men for dere er det penger og jobb å spare. Om dere ikke vet det - vi hundeutstillere reiser mye i både inn- og utland, og er derved en god inntektskilde for flyselskapene. Dersom dere ikke ønsker denne inntekten vi hundefolk gir dere, så bare gjør oss oppmerksom på det. Ingen problemer for oss å fly Braathen eller Color Air - vi flyr med det selskapet som gir oss den servicen alle andre får, og som vi vel betaler dyrt for.

Vi forventer et svar tilbake fra dere innen 14 dager fra dags dato - med en beklagelse og kompensasjon for hva vi nå har opplevd. I motsatt fall vil vi ta dette opp gjennom vår organisasjon Norsk Kennel Klub, hvor vi vil oppfordre alle hundefolk til å fly alt annet enn SAS.

Dette er ikke hva vi forventer, og dette burde være langt under deres servicepolitikk.

Opplevd og gjort noe med av Marianne og Unni

INT N S Vch NV-99 MJÆRUMHØGDA'S UTSUKVSHII

Cacib er gitt av følgende dommere på utstillinger i 4 land:

• Apr. -96	NKK Bergen:	Carl-Johan Adlercreutz	Sverige
• Aug. -97	NKK Bjerke:	Marja Talvitie	Finland
• Okt. -97	NKK Fredrikstad:	Anders Cederstrøm	Sverige
• Des. -97	SKK Stockholm:	Stefan Sinko	Slovenia
• Jun. -98	SFKK Helsinki,		
	World Dog Show-98:	Hiroshi Kamisato	Japan
• Nov. -98	DKK Herning:	Marja Talvitie	Finland
• Nov. -98	NKK Hamar:	Marianne Baden	Danmark

Følgende dommere har gitt henne sine sertifikater:

• 20 04 96	NKK Bergen:	Carl-Johan Adlercreutz	Sverige
• 27 04 96	Askøy HK:	Ann Ingram	England
• 28 04 96	Os HK:	Nils Molin	Sverige
• 06 12 97	SKK Stockholm:	Stefan Sinko	Slovenia

* Morsomt var det å slå sin pappa i ringen da hun ble Norsk Utstillingschampion.

Gøy å bli både "Best i Motsatt Kjønn" og Svensk Utstillingschampion på "Stora Stockholm".

* Toppen var å bli Internasjonal Utstillingschampion og 2 BesteTispe på verdensutstillingen for japansk dommer.

* NV-99 over 6 år gammel - utrolig morsomt på tampen av utstillingskarrieren.

Katja har personlighet og utstråling. Vi verdsetter hennes evne til å vise hengivenhet og kjærlighet, samt evnen til å sette seg på rangstigen under alle oss to-beinte i familien. Katja har pågangsmot og vilje til å gjøre hva hun vil. 6 år med Katja, 2 meter høyt gjerde og mur rundt huset til tross - hun har ennå mer på lager av løsninger for å få sine tiltrengte turer på egen hånd, men vet heldigvis å finne veien hjem.

Vi kan skrive under på at innkalling er viktig å lære en shiba-valp, og at masse kjærlighet, klare grenser og respekt begge veier er hva som skal til for at livet skal være godt å leve for en shiba og dens eiere.

Katja og Teki m/ familie hilser til Sara i Oslo, Bamse i Bergen og Shibi i Stockholm. Julehilsen og klem til eierne - som på alle måter har ivaretatt de hundene som dere kjøpte av oss.

**Vi ønsker GOD JUL OG GODT NYTT ÅR til alle kjente og kjære !
Norsk Shiba Klubb ønskes lykke til inn i det neste årtusen.**

* SHIBA INU ~ EN HUND Å BLI GLAD I *

Kennel Ramnfløya

Unni Hansen / Tor Ivar Johnsen

Kringsjå 18

N-1825 Tomter

Tlf 69 92 28 99

e-mail u-hansen@online.no

Fax 69 92 29 84

- Til debatt - skriv inn din mening -

HUNDEVERDENES FORUNDERLIGE IRR-GANGER....

Når endelig julefreden har senket seg over hjemmet ditt; det vil si en gang etter julaften og før nyttårsaften; sett deg ned og tenk over denne historien. Deretter; sett ned dine tanker på papir, send det inn til medlemsbladet, få det på trykk slik at vi andre kan lese det, og dra i gang en debatt om STEDET, VEIEN OG MÅLET.....

Hunden var kjøpt av en kjent oppdretter, hun var bedømt, premiært og oppnådd tittel både som Nuch og Such. Nå var tiden inne for å produsere nye stjerner i ringen.

Alt ble gjort til punkt og prikke - etter boka:

- oppdretter ble forspurt om aktuell kandidat
- det ble krevd både titler og sunnhet av den utvalgte - og det var en liten forsiktig linjekombinasjon som skulle skje
- det ble søkt om både anbefalt og godkjent parring fra raseklubben - som selvsagt ble innvilget

Et sted i sør-Sverige ble parringen foretatt, mor hadde reist både langt og lenge med sin høyt elskede hundedatter.

Et annet sted i Norge gjøres også en parring, og et sted mellom parring og fødsel får undertegnede de første signaler fra denne oppdretter om den feil hun har gjort: Denne parringen kan hun da ikke gå god for. - Selv om hele morskullet er fri for HD, så finnes det da en tilsvarende kombinasjon hvor 1 av 6 hadde HD. Huff, hva har jeg nå gjort? Tenk å avle på en tisper hvor 1 av 12 i kullet har HD???

Vel 60 dager etter parring fødes det 5 flotte små, og raseklubbens valpeformidler får omgående beskjed - disse små er på valpe listen. Valpeformidler er for øvrig også eier av hannhunden som er brukt på dette andre kullet - et sted i Norge.

Tiden går, men ingen henvendelser fra potensielle valpekjøpere kommer via raseklubbens valpeformidler. Mens oppdretter et annet sted i Norge opplever dette.

Vi bruker det velkjente "test-valpeformidler-trikset": Min samboer ringer valpeformidler og presenterer seg som valpeinteressert. - Joda, det finnes valper, men mine blir ikke nevnt. Derimot blir dette andre kullet framstilt som topp på alle måter, også eksteriørmessig med tanke på utstilling (på tross av at far har en enkel rød sløyfe, og at mor har vært stillet mange, mange ganger uten å oppnå kennelcert, og også er kjent for sitt heller dårlige gemytt). Når det spesielt blir spurt om mitt kull, er svaret at "det kullet/foreldrene kjenner dessverre ikke valpekjøper noe til, verken hva gjelder eksteriør, sunnhet eller gemytt". - Langt, langt fra sannheten.

Valpene mine blir da likevel lett solgt - uten hjelp av raseklubben. En av hannene går til søster av den andre oppdretter.

Så kommer tiden for å røntgenfotografere hoftene. Å skrekk og gru - 3 av 5 har HD i forskjellig grad i kullet mitt. Jeg får raskt signaler om at enkelte sentrale medlemmer i klubben rakker ned på min dårlige evne til å velge avlsdyr. At den samme raseklubben både har anbefalt og godkjent kombinasjonen blir visst raskt putt i glemmeboka. På samme måte som at det eksteriørmessig endte opp med 5 championat på 4 valper i kullet, heller ikke hadde betydd noe.

Jeg leste alt jeg kom over av stoff om HD, spør og graver, og er vel heller defekthysterisk i min søken etter kunnskap om hvordan jeg kan unngå å avle fram individ med HD. Etter hvert som kunnskapen går inn, følger ikke vettet og fornufften helt etter - det har tatt mye lengere tid. Jeg konkluderte da med at det vel var best at ingen i dette kullet ble avlet videre på. Heldigvis har jeg med årene blitt realistisk - nå holder det at foreldredyrene er friske.

2-3 år går, og plutselig blir jeg obs på en avisannonse hvor valper annonseres for salg. Jeg sjekker opp, og det viser seg at den samme oppdretter har et nytt kull - hvor en av mine HD-befengte valper er pappa. I brev form tar jeg dette opp med han, og spør hvordan han kan bruke en valp fra meg i avl hvor 3 av 5 har HD - parallelt med at han anser meg som useriøs da jeg brukte en tisper i avl hvor 1 av 12 hadde HD.

Det hele ender hos raseklubben. Den samme raseklubb som godkjente og anbefalte min parring, og som året etter ga kritikk for dårlig resultat på hoftene. Resultatet ble at min motpart fikk medhold. Selv det faktum at størstedelen av hans første kull ble avlivet etter å ha oppholdt seg utendørs i en innhenging de 11

månedene som de levde, var helt akseptabelt. Så var han da også kontaktperson i klubben.....

Jeg har for lengst kommet meg godt ned på landjorden igjen, og har innsett mine begrensninger; når ikke engang genetikerne vet nok om hvordan arvelige lidelser nedarves, hvordan kan noen da mene at jeg skal vite mer.....

Slik var historien - i grove trekk - uten for mange detaljer.

Mine tanker rundt dette er som følger:

- Er det noen som tror at en noen gang vil avle individ uten arvelige lidelser?
- Er det noen som tror at det er raseklubbens ansvar å plukke avlsdyrene våre?
- Er individ med lidelser mindre verdt enn friske?
- Er individ med utmerket eksteriør mer verd enn de uten premiering?

Eller:

Dersom klubben skal ivareta sin oppgave om å jobbe til det beste for rasen, kan ikke det skje best ved at klubben

- Skolerer oppdrettere i å ta egne valg og stå for de resultater en oppnår på godt og vondt?
- Får til en oppdrettergruppe hvor en blir kjent med hverandre og trygg på hverandre, hvor en kan søke råd og tips?
- Bidrar til en positiv holdning ovenfor de av oss som produserer valper, hvori vi alle blir lei oss for rasens del når arvelige lidelser eller annet av naturens luner slår til?

Mange av oss trekker erfaring fra andre raseklubber med oss inn i NSK. - Og mange raseklubber har avlsråd. I vår klubb har vi ikke det, men vi har medlemmer som kanskje ønsker akkurat det. Selv er jeg i mot avlsråd. Jeg er i mot troen på at bare en hund har en rød sløyfe og fri for arvelige lidelser, så kan noen andre enn meg godkjenne en kombinasjon for parring. Hva med alt det andre som skal passe: gemytt, type, de spesielle ting som jeg ønsker å forbedre med mer? Jeg ønsker å ta egne valg, og stå for det jeg gjør. Det siste må jeg jo gjøre uansett om det går dårlig, da skylder jo avlsrådet uansett bare på meg.

Jeg vil selv kun bruke friske hunder i avl, men jeg trenger ikke noen restriksjoner eller påbud for å ønske det. Hva andre vil gjøre, synes jeg er opp til dem - og det har ikke jeg noe med.

Min grense for avl og lidelser er kun å avle på friske foreldre dyr, dersom andre tar hensyn til søsken, tanter og onkler - vel da kaller jeg det for defekthysteri, og det blir deres sak det også.

Allerede synes jeg at mange er defekthysteriske - selv mener jeg at så lenge en aksepterer sykdom på mennesker, ja så burde en akseptere det på hunder også. Men så er det vel noe eget med oss to-beinte: vi produserer menneskebarn etter følelsesmetoden, har ingen standard å avle etter, og synes de er mer enn bra nok uansett hvilke skavanker de er født med - de er jo barna våre. Så trer vi inn i oppdretterrollen, og tror at vi, verdens mest intelligente rase, skal klare å avle hunder etter en standard - dvs i de fleste tilfeller linjeavl hvor en risikerer å doble gener - også skal vi bare ved hjelp av et tilfeldig avlsråd en eller annen gang få til å avle hunder fri for arvelige lidelser.....

Avlsråd eller sunnhetsråd - hva gjør de? Jo, de trykker side opp og side ned i medlemsbladene - med tekst og bilder som forteller om alt det grusomme vi har produsert. Men bare vi utelukker alle som ser slik ut som de på bildene, så går det over. Kan noen fortelle meg hvorfor ingen avlsråd stoppet noen i tide - før alle dyrene ble så syke? Eller har de aldri kunnet stoppe noe, gjøre noe bedre? Kan avlsråd kun oppsummere fakta i ettertid, isteden for å hjelpe oss oppdrettere i forkant - før valpene blir produsert?

Jeg kunne ha tenkt meg et sunnhetsråd som bare fortalte om de positive tingene vi fikk til på hundene våre - og trykket bilder av flotte og velfungerende hunder. Alt det negative kunne de holde for deg selv; det kan jo verken genetikerne, sunnhetsrådene, oppdretterne, valpekjøperne, dommerne eller individene selv gjøre noe med.....

Kriterier for avlsråd:

Skal de:

- Være genetikere eller vanlige shibaieiere?
- Hva skal legges til grunn for godkjenning? - Er det rødsloyfer og friske foreldre?
- Hvem av oss medlemmer føler oss kompetente for å være medlem i et avlsråd? Kjenner du noen? Mener du at du kan sitte der selv?
- Er det noen som orker å finne ut av når det første avlsråd kom i en raseklubb, hvilke regler/grunner for dette, og om den rasen er sunnere i dag enn da rådet kom på banen?

Litt satt på spissen - litt provoserende, MEN, jeg kaller det utopi - hva mener du ??

POENGBEREGNING FOR "ÅRETS UTSTILLINGSHUND".

1JKK/1AUKK 4 POENG
2JKK/2AUKK 3 POENG
3JKK/3AUKK 2 POENG
4JKK/4AUKK 1 POENG

Stopper hunden her, teller disse poengene. Går hunden videre, starter en på null.

HP	1 POENG	CERT	2 POENG
		CK	1 POENG
1CHK	4 POENG	CERT FOR CHAMPIONS	2 POENG
1VK	4 POENG	CACIB	2 POENG
2VK	3 POENG	RES CACIB	1 POENG
3VK	2 POENG		
4VK	1 POENG		
1BHK/BTK	4 POENG	BIR	2 POENG
2BHK/BTK	3 POENG	BIM	1 POENG
3BHK/BTK	2 POENG		
4BHK/BTK	1 POENG	HP VETERANKLASSE	4 POENG

1BIG	4 POENG	1BIS	4 POENG
2BIG	3 POENG	2BIS	3 POENG
3BIG	2 POENG	3BIS	2 POENG
4BIG	1 POENG	4BIS	1 POENG

CHAMPIONAT, UANSETT TYPE, 4 POENG I DET ÅRET DET OPPNÅS.
(f eks Nuch, Such, INTUch, NORDUch)

Skjema for beregning:

På kritikkskjema - fyll inn plassering

JKK/AUKK	HP	CERT/CK
VK	BHK/BTK	CACIB/RES CACIB
BIR/BIM	BIG	BIS
CHAMPIONAT		

Poengberegning:

Fyll inn poeng jfr beregningsarket.

JKK/AUKK	HP	CERT/CK
VK	BHK/BTK	CACIB/RES CACIB
BIR/BIM	BIG	BIS
CHAMPIONAT		

Eksempel:

På kritikkskjema

1JKK	HP	CERT
1VK	1BHK	
BIR	2BIG	

Poengberegning:

1JKK 0 poeng (går videre)	HP 1 poeng	CERT 2 poeng
1 VK 4 poeng	1BHK 4 poeng	
BIR 2 poeng	2BIG 3 poeng	
		SUM 16 POENG

Forklaring til beregningsgrunnlag:

Styret har ved poengberegning prøvd å lage et system som belønner mest mulig rettferdig.

- Grunnen til at poeng for JKK/AUKK strykes dersom hunden går videre i VK, er at disse to klassene ellers ville ha fått dobbelt opp av konkurransepoeng (både i JKK/AUKK og VK) dersom hunden ble plassert i VK.
- Grunnen til at juniorer og unghunder får tellende poeng dersom de stopper med f eks 2JKK, er at de er unge, lett kan bli slått av mer utviklede hunder, og kan dommes ujevnt fra utstilling til utstilling. - En form for premiering for at de stiller unge dyr. At de likevel kan være med i kampen, selv om f eks en utstilling skulle ende med 2JKK, dvs 3 poeng.
- Grunnen til 4 poeng for 1CHK er at champions ikke stiller i VK-klassen. Dermed får de sine konkurransepoeng her - som de andre får i VK.
- Grunnen til 2 poeng for CK på champions, er at CK er høyeste kvalitet på en champion - og beviset på at hunden er av champion kvalitet. De kan ikke få cert.

- Grunnen til 1 poeng for HP, er en ekstra gest til våre unge hunder som får dette, samt at dette poenget er med på å utjevne det faktum at juniorer er for unge for CACIB/RES CACIB.
- Poeng for championat gies det året hunden oppnår dette, altså kun en gang.

Max 5 utstillinger er tellende.

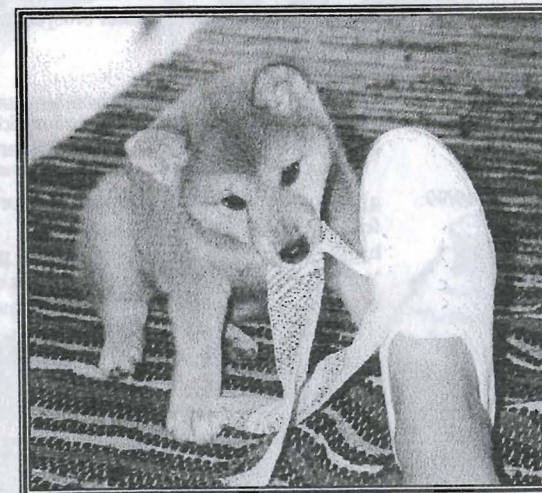
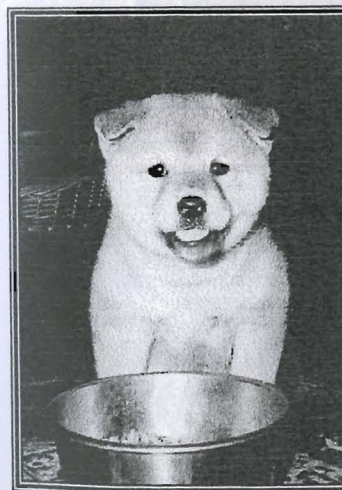
Styret har etter beste evne prøvd å lage et system som blir rettferdig, det vil si at flest mulig skal kunne sanke poeng, men også at den hunden som har hatt flest BIR/BIG/BIS-plasseringer og oppnådd utstillingschampionat(er) **skal** bli årets utstillingshund.

Vi ber våre medlemmer om å se på oppsettet, og er glad for alle tilbakemeldinger dersom noen finner ting å forbedre for poengberegningen.

Utstillingsåret 1999 er nå snart over.

Vi ber om at alle som har hatt BIG/BIS-plasseringer eller oppnådd championat i inneværende år, snarest mulig sender inn disse resultatene til styret - helst samlet og på ett ark.

Vinner kåres på årsmøtet på Ørje 11. Juni 2000.

Mat må man ha, om ikke annet, så litt fiber.....
(Sara og Iki)

REFERAT FRA STYREMØTE 13. OKTOBER 1999 (TELEFONMØTE)

Tilstede: Eivind, Kåre, Marianne, Gerd, Eiko og May.

- Sak 42B/99: Vedtak om dokumentasjon av innsendt helsestatus på foreldredyr. Forslag/vedtak fremmet primo september 1999. Styret gjør endelig godkjenning av dette vedtak.
- Sak 43/99: Saksliste og innkalling godkjent. Referat fra styremøte 25/08.99. Kommentar til sak 35/99 Planer, drift, aktiviteter for 1999. Styremøte i forbindelse med utstilling i Vikingskipet blir kl. 12.30 dersom det ikke kolliderer med når shibaen stiller.
- Sak 44/99: Økonomi v/kasserer. Den økonomiske ståa er at klubben har kr. 25.539,- i banken og kr 75,- i kassa. Vi er 76 medlemmer, 55 hovedmedlemmer og 21 familiemedlemmer. Det var enighet om at vi prøver å få ut et julenummer av medlemsbladet.
- Sak 45/99: Post blir gjennomgått på neste styremøte.
- Sak 46/99: Stand til klubben. Det lages stand og standmaterialer som foreslått. Dette leveres av Øyvind Wang etter det tilbud som er gitt.
- Sak 47/99: Informasjonsbrosjyre og vedtekter i lite format. Vi bearbeider tekstene vi har fått fra Unni hver for oss fram til novembermøtet og enes der om det felles tekstforslag og setter brosjyren i produksjon umiddelbart etter.
- Sak 48/99: Utstilling år 2000. Dommer. Møte med NAK og spisshundklubben 17.10.99. Eivind drar på det møtet evt. med annet styremedlem.
- Sak 49/99: a) Kalender: Vi vedtar å lage kalender for år 2000. Vi prøver å få dem ferdige til utstillingen i Vikingskipet.
b) Ansvar for berettigelse av helsestatus på avlsdyr.
Vedtak: Styret presiserer det vedtak som er gjort av valpeformidler og leder (nå godkjent av styret i helhet) primo september 1999.
1) Oppdretters ansvar:
a: Det skal kunne dokumenteres oppgitt helsestatus overfor valpekjøper.
b: Dokumentere oppgitt helsestatus overfor valpeformidler dersom en ønsker dette medtatt på valpelisten.
2. Valpeformidlers ansvar:
oppgi frivillig helsestatus på valpelisten ut fra skriftlig mottatt dokumentasjon.
- Sak 50/99: Julebord 20.11.99.
Alle prøver å markedsføre dette så godt vi kan.

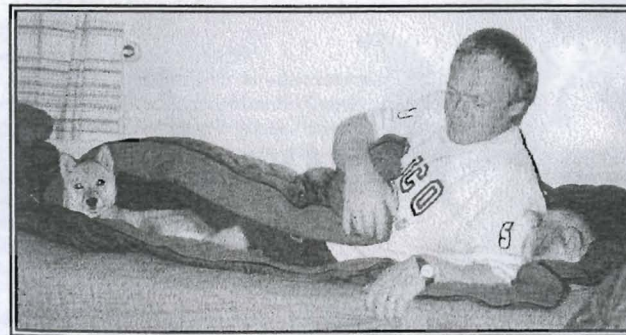
-46-

- Sak 51/99: Uregelmessigheter på valpelisten.
Styret overtar redaksjonsansvaret fram til ny(e) redaktør(er) er på plass. Redaksjonsmateriell leveres styrets leder for videre bruk. Vedtaket sendes de impliserte i brev form, som signeres av nestleder.
- Sak 51B/99: Styret har besluttet at vedtaket skal kunngjøres i medlemsblad i likhet med øvrige referater.
- Sak 52/99: Eventuelt. Ang. at Unni trekker seg som sekretær.
Eivind spør Unni om å fortsette som sekretær og/eller valpeformidler. Dersom Unni opprettholder at hun trekker seg vil styret spørre henne om hun kan hjelpe til med redaksjonen av medlemsbladet inntil videre. Unni's begrunnelse for at hun trekker seg følger referatet vedlagt.
- Sak 53/99: Neste styremøte 20.11.99 Hamar.

Leder takket for oppmøtet og ønsket god kveld.
Varighet ca 1t 30min.

Så godt å ha en kropp å varme seg på...

... eller en sovepose å krype ned i, sammens med far.....

-47-

Klubb-effekter til salgs.

(sendes i oppkrav)

Bestilles skriftlig til klubbens adresse;
v/ Eivind Mjærum,
Høgda Gård,
1827 HOBØL

T-skjorter, hvite og grå med rødt/sort trykk	kr 120,-
Klistremerker	kr 25,-
Krus	kr 65,-
Pins	kr 20,-
Nøkkelhenger m/ handlevognmynt	kr 25,-
Broderte stoffmerker	kr 35,-
Shibakalenderen 2000	kr 70,-
Et lite utvalg av T-skjorter med lang arm og collegé-gensere i hvit eller grå med trykk.	kr 150,-/180,-

NORSK SHIBA KLUBB

Valpeliste pr 18 11 99

Oppdretter:

Paul J Walle
Landøy
9372 GIBOSTAD
Tlf 77 84 74 45 / 91 04 70 94

Kull 1:

4 hanner født 19 08 99
Far: DK25917/93 DKUch Such VDH EOROJGS-94 Kurotetsu of Kitsunebiso
Mor: 19441/96 Nuch Kleivane's Kan-I Tokyo Tani
Begge foreldre er dokumentert fri for HD.

Kull 2:

6 hanner født 26 08 99
Far: S15137/97 NSUch Nattfjarilen Chujitsu
Mor: 09006/95 NSUch Kuroichi av Enerhaugen
Begge foreldre er dokumentert fri for HD.

Oppdretter:

Grete Sofie Mjærum
Høgda Gård
1827 HOBØL
Tlf 69 92 11 22

Kull 1:

2 hanner og 1 tispe født 31 08 99
Far: 13406/98 NUCh NV-99 Innisfree Enterprise
Mor: 20922/97 Mjærumhøgdas Nishiki (cert på utstilling)
Begge foreldre dokumentert fri for HD, øyne og patella u.a

Kull 2:

2 hanner og 1 tispe født 05 09 99
Far: 13406/98 NUCh NV-99 Innisfree Enterprise
Mor: 16377/96 NUCh Mjærumhøgdas Canuki
Begge foreldre dokumentert fri for HD, øyne og patella u.a

Oppdretter:

Marianne R Wang
Hvitstenveien 298
1540 Vestby
Tlf 64 95 07 27

2 hanner og 1 tispe født 12 09 99

Far: 13406/98 NUCh NV-99 Innisfree Enterprise
Mor: S21789/97 NUCh Chonix Chiisai Majko
Begge foreldre dokumentert fri for HD, øyne og patella u.a.

Ole Kjøbli og Casper ønsker alle God Jul. Juleønsket returneres med takk for flotte bilder.
Vi tar gjerne imot mer fra små og store shiba-elskere.

Oppdretter:
Sissel Skjelbred
Østbyveien 10
7724 STEINKJER
Tlf 74 16 31 51 Mobil 93 42 15 19

3 hanner, 1 tispe født 17 11 99
Far: 08806/97 Nuch Ryu Taro av Enerhaugen
Mor: 08307/98 NSUch NV98 NordV98 Bi len Tingeling

Mor dokumentert fri for HD, øyne og patella u.a.
Far dokumentert fri for HD.

Multi Champion OAKSHOW TONKA TOY IS VORMUND
Oppdretter: P Sillet, England
Eiere: W Meer, Holland og Kirsten Jørgensen, Danmark

ØSTLANDSGJENGEN PÅ HØSTTUR:
Tor og Venke Henning, Mina Mjærum, Eiko og Erik Spæren, Unni Hansen (fotograf)

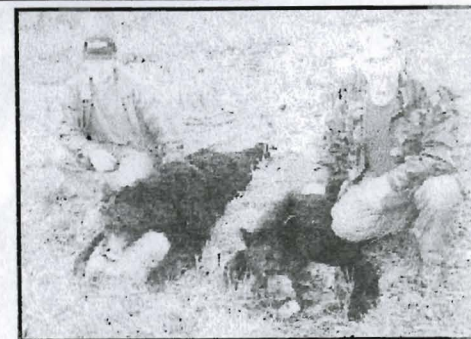
Hundene er: Yuki (akita), Ichi, Katja, Teki, Huldra (elghund) og Ess.

FOR JEGERE, JAKT - OG SPORHUNDER.

-Bildekavalkade fra jakt på svartbjørn i Canada-

Her skulle alle dere jaktfolk ha reist med vår flotte rase !!!!

eZoo - Din utstyrsleverandør på internett

www.ezoo.infotorget.no

På vei inn i et nytt årtusen vil vi gi Dere muligheten til å handle nesten alt Dere vil av utstyr til deres hund/katt, når og der det passer Dere. Finn oss på internett og velg hva dere vil ha. Vi har over 750 artikler, og er meget billige på kvalitetsutstyr.

eZoo ønsker Dere

God Jul

og

Godt Nytt År

Har du ikke internett,
kan du ringe og bestille på vanlig måte.
Du velger det du er mest komfortabel med.

33 36 65 75 - 70 14 55 10

Vi har også Kvalitetsforet Flatazor til Hund og Katt.

eZoo - Din utstyrsleverandør på

www.ezoo.infotorget.no